

نغمہ پرستی

لطیف جان بابی

نغمہ شری

وینالک:
لطیف جان بابی

- د کتاب نوم: رځپړي شمېرکې
- وينا وال: لطيف جان بابي
- خپرونځای: دامان کتاب خپرون لوړو موسسه
- د خپرېدو کال: ۱۳۶۸ هـ ش / ۱۹۹۰ ع
- خطاط: نورالدين هنريار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سرگز

دلمان کتا به خیر و لعن سسه هیله لری چی د جهاد اسلامي
معارف او افتخاري ثقافت په توطو خولای او خنده و خوړ کیو کی
کتا بونه او سلا خپاره کړي او په دې لاره کی د هېواد د
درنځ لیک والو آتش ایتا سوتنه وکړه سوځي خورافسوس چی د
هیلو لوان زموږ کانونو لر و غمت سره مووس او توفان دوبر کدود
دی .

بیا هم د لوی خدای شکر او تشاده چی دې فرهنگي ادارې
د جهاد په لسیزه کی په لبن توفان دوبر کار وکړ او د خپلو
کتا بوغولو رسالو شمېره زیږ ته شل ولړوله .

د بناغلی لطیف جان بابی د « رنځري خبری کی » شعري
جموعې خپرول نرمه بڼه د پرنختیا فی پرو حکام یوه نوی مخه

لومړي

ده چي ددوی په فعاله مرسته ترسره کيږي. مهرب
هيله من يو چي دداسي دوه اړخيزو مرستوله لارکې
خپل کارونه ترخپل هکړنډي او خپل فعاليتونه ترخپل
زبات او پلخ کړي.

ومن الله التوفيق

اداره.

دوم

۲

سیرت

د هنر زمايني څانگې هغه څانگې دي چې د آسمان له لورېو نڅه راغزېدلې او د ځمکې له زور وړنه رنگ اخلې، د هنر دنيا د ساينس له دنيا نه د بېرې پلوالی لري، د ساينس پېر دنيا کې زده کړه او کسب اساس او بڼه دی خو د هنر پېر دنيا کې نور غېر مسرقي قوتونه او کششونه دي چې د هنر مندر اغازي او لارېنور د نه کوي. هنر مندانه د بېرې سچې څه راځي او د بېرې داسې څه ورکوي چې د محسوساتو او ممکناتو سره تړلي دي او په ساينسي معادلو او قالبونه تلل کېږي.

هو! ورسره د هنر څانگې کورې او رنگينې دي، هر څانگه يې بل کيف او بېل معنوي او خوندلري او د بېرې څانگې يې سر غبر کېدې او يو ځای کېدې هم شي. همداد هنر د څانگې سره نژدېوالی دی چې کله

ڪله حِينِي هنري تخليقات ٻه داسي توجڪه سامنڊ تهر شي جي
 دشو هنر مند انن د ڪله ڪار ڪم سول او د خوش هنر و نون ڪله انجون
 وي او ٻيا يون هنر مند د دي تون و مومي جي خوش هنر و نه
 خلق کوي او ٻه ٻه حاي د هنر ٻه خوش خلقن ڪي تالون و مهي
 نمونه در ڪو : يوشا عربنگي شعر و وادي، ٻر خطاط
 مڃي ٻه بنگلي خط وليکي او ٻو انجون ڪر رسام، ٻي له مستوي
 سم انجون و ٻاسي نر د دي دريو هنر و نون له ڪله و ن نه يو
 داسي هنري اثر جو ر شي جي هم ستر ڪي ٻي ڪي خوش ٻه ٻي
 او هم زما و روح . يا يوشا عربنگي شعر و وادي، ٻو سندر ڪاري
 ٻي ٻه خولانه غن سندر ٻه ڪري او ٻو عربنگي ٻو سامع نون
 ڪمپوز و رتر جو ڪري، د دي هنر و نون ڪله و ن هم يو ٻيل
 خوند او كيف لري او د روح غذا تر ٻي جو موشي .

رڻتيا د روح نوا موياد ڪه مشهور و ده جي موسيقي
 د روح غذا ده خونه ٻيا د ٻي و نر يا قوم جي شعر و مومي
 روح دي د ا حڪم جي شعر ٻه خيله ريتم او آهنگ دي او همدا
 ريتم او آهنگ دي جي د نظم او نثر تر منڊ ٻوله ر ٻاسي او شعر
 له نثر نه ٻلهوري، د موسيقي او شعر ريتم او آهنگ طبعي دي
 حڪم جي د و له و له طبيعت نه اخيستي او د و له و له طبعي مروج و ن

خاتمو

نه. داوېو څېر وېرې (آبشار) يو موندون د نيم اولهنگ لري چې د نړۍ په اوبو د ټپا موندون او منظم ولان وي. د نړيوتر مرغانو اولادونه تل موندون او منظوم وي، د وږن پاڼې دنړي باد په لگيد و سره موندونه رپا کوي او خوبه آهنگ ستري راپورته کيږي.

د نړيوستونکو! څه فکر کوي چې زه د هنرونو له وېرې او پيرلخي نړۍ څخه ولې پيرلې د شعرونو سيمتي بڼې ته ورننه شوم؟ دا ځکه چې دلته دي داسې چا ياد دی او دي داسې چا په کتاب خبره ده چې هغه دي د وږو هنرونو خاوند دی بلکه د درې وارو هنرونو يعنې د خوبه آواز هم ځکه چې همدا خوبه آواز دی چې شعرونو سيمتي سره نښلوي، سره غبرگوي او حتی سره اخښي.

هو! زه لطيف جان بابي يادوم، لطيف جان بابي په يون وخت شاعر هم دی، خوش آواز هم دی او موسيقي نواز هم، دی په درې وارو هنرونو کې — لاس لري او درې وارو هنرونه په مينه حتی لېونې مينه پر مخ بيالي، له خنډونو او بنديزونو سره مقابله کوي، له زخاو کينز سره مبارزه کوي اوله سختيو او ستونځو سره جادله کوي

پنځم

بیرمخ حیا. دچا بـ التفاتی. او هنر شناسی. بی زلف نه
ساتوری او د چاهنر د بختی. بی خه نه نلیمی.

دهبولاد وروستی لسیزه، خونړی لسیزه او دده هنر همدې
سیزه، دده د هنر وخت تبارز لسیزه ده او دده هنر همدې
ترخو پلینو اغوړونکی او د همدې ویاړمنو حماسو خوندی.
کورنکی دی او دده هنر د همدې ویرمنو محنتونو لاسگه
وانکانه لري. له همدې کبله موبن لطیف جان بابی د جهاد
د دورې محصول گڼلای شو او دده هنر د همدې دورې
اغور. لطیف جان بابی جماً له جهاد نه لیرې پاتې شوی
خوړ وړ وړ وړ ته دی. دده دې خونړی لسیزه ترخه
نه نشري نه خلكي، كورنی پكې ولان شوی. خپل پلوان
بـ پكې شهیدان او ټپیان شوی او په خپله پكې آوار او
سرگردان شوی دی خو دا در دده له پاره وړوړی خكه
دده درد ملی دی او د متول ملت درد دده ته دكور درد او
د متول هېواد وړانځېدل دده ته د خپل لوی كور وړانځېدل دي
همدا دی چې دی له دې غمه یو دم هم بـ غمه نه دی او كه
له وطن نه لری دی یا نشري دا غم ورسو نشري او ورسو
مل دی.

شپږم

لطيف جان بابي دراک او حساس حُلان دی، په هېواد

مېن او پټ اولس خوږ پښ حُلان دی او دا درک او احساس ،
دا مېنه او خوږه مخي موبن دده په هغه فني او هنري تخليقاتو
کې مومس چې په دې لسيزه کې يې خلق کړي او لمانځ ته کړي
دي ، دې د دې لسيزې فعال او گرېنده هنرمند دی ، دېسر
شعرونه يې ويلې او دېسې سندرې يې سېسې غږ ولې خو دا
ټول شعرونه او داتو لېب سندرې چې دې دی ، حماسي
دي ، ويلارنې دي او ويرنې دي . د شهادت او شهامت
گډاڅوړونه او نقشونه دي . ده تر لويه د جهان پر ساحه
او د جهاد په دوره کې نيم درجن دشعر گڼا بونه خپاره کړي
او يو درجن يې چې جهادي کميټونه دک کړي او خوله کړي کي .
دې په شعري د جهان د توتولي خواږې راغسار کي لويه سندرو
کې د جهاد د سنگر د شاعرانو غوره لښتولو دري شعرونه
په خوږه غږ وايي او له دې لارې د ملي وحدت د پياوړتيا
له پاره کار کوي او د هغې سپېڅلې ملي روحيې په لاره
کې خدمت کوي چې مونږ ته له خپلو پلرونو را پاتې داو
زموږ د ملي بقا لږلن کې نغښتي دي . دا ځکه چې افغانستان
د پېړيو په پېړيو کې آزاد او سېدلې او د دې هېواد غيورتن

ملت له هرز و رگير او ير غلگ سره جنگېدلى او پسرې
برين شوى دى او د دې برى رنر موزن په ملي يروالى
او وحدت کې نغښتى دى.

”نڅرخي شکرکې“ د ښاغلي لطيف جان بابي د چاپي شعرونو
شپږمه مجموعه ده او وړپېچي ”د خپلو لکۍ“ سوغات، هم تر
چاپي لاندې دى. لکه و مړچي وړيل د ده ټول شعرونه
د جهاد شعرونه دى او همدايه مفکوره پالي نو ”نڅرخي شکرکې“
هم د روانې لړۍ يوه نوې برخه ده. د لطيف جان بابي په
شعرونو کې د ويلو غوا وړو غونډو تر څنگ د هيلو او -
اميدونو يوه لويه هاسنه هم ولرو ده او همدا هيلې
اميدونه او رجا ده چې نړيوکه ملت د لويې رڼې او مودل ښکارندويي
او څرگندويي کوي او د بړۍ او فتحې د لورې لکې خپروي.

لڅي شعرونه بزرگ کتاب او ستاسو د نورو مستونکو تر منځ د خبرو پورې
رنگه کوم او پرې بې موزې دم چپا دکړن لطيف جان بابي شعرونه په خپله
ولو، خوښه ترې واخلئ او د خپلو هيلو لورنؤ کاروان لکه کې ونډې!

په مينه

حبیب الله رفیع

حيات آباد

۱۳۶۸/۸/۲۵

اتم
e

شمبر	مخ	عنوان	شمبر	مخ	عنوان
۱	۱	اهداء	۱۱	۳۲	پرلاڙي مورت
۲	۳	خدا ياد!	۱۲	۳۵	پستن
۳	۵	انگليسي	۱۳	۳۲	اتفاق
۴	۷	پرسى	۱۴	۳۹	لاله انده
۵	۱۳	گروپ	۱۵	۴۱	پرهار
۶	۱۸	افغان اولس	۱۶	۴۲	هجوم
۷	۲۱	دنيا نازنگو	۱۷	۴۵	دوتري خرب
۸	۲۴	جنگ	۱۸	۴۲	بدله
۹	۲۶	پتيان	۱۹	۴۹	بنا مار
۱۰	۳۰	مزي	۲۰	۵۲	خبري

عنوان	صفحہ	صفحہ	عنوان	صفحہ
عنوان	صفحہ	صفحہ	عنوان	صفحہ
ثغذرون نہ دی	۹۸	۳۸	نصیب	۵۵
جسم	۱۰۰	۲۹	مورکی	۵۷
پاسپیم	۱۰۲	۴۰	قب	۶۰
خوابدی	۱۰۴	۱۴۱	دسوخدی	۶۲
پہ وینو	۱۱۱	۴۲	لاغینتی لہجی	۶۴
بنجیری	۱۱۴	۴۳	احساس	۶۶
الوی اور ریہ	۱۱۹	۴۴	لوری	۶۹
خہ دی	۱۲۱	۴۵	خالی	۷۲
بنکاری	۱۲۳	۴۶	پہ اور مکوتہ	۷۴
هینتیا	۱۲۵	۴۷	دیشلی	۷۶
غویان	۱۲۸	۴۸	جنون	۷۹
لوجی	۱۳۰	۴۹	اور	۸۲
کدوالتوب	۱۳۲	۵۰	دخوری مین	۸۴
بنہ خوا	۱۳۴	۵۱	سونجیم	۸۶
بی خویہ	۱۳۸	۵۲	خینی افنان	۸۸
بویہ	۱۴۱	۵۳	جذبہ	۹۲
ملی رنج	۱۴۶	۵۴	رختی خویہ	۹۴

مضمون	صفحہ	مضمون	صفحہ
مضمون	۱۵۸	مضمون	۱۴۸
چاودیا	۵۹	مضمون	۵۵
خوگ دی	۶۰	نغمی بنیخ	۵۶
ناری	۶۱	پارہدلی	۵۷
		سیپی	۵۸

یولسم

۶۶

اوه

دا شعري غونڊوله (مجموعه) چي په درد وځي انغيستی

ژرورنکی نه غري خبری کی دي وهغو کړېدل او خوږ بېدل وهېر اوله
ته حکم چې د بنایسته او پلار نه مېنې څخه که وړان دي او
پر پرديو ملکونو د آوارگۍ او سرگردانيو شپې او رڼې د
خپل هېواد د خپلوالۍ په هیله سبا کوي ، او د خپلو هغو
نژدې او لېرې خپلوانو ، اندام وړانځو او همېنایانو کوم چې
د نننۍ سلۍ درنده ؤ ، ځناورانو په بې رحمیو وروښکېليان
کړي دي او د هغو پاکو او سپېڅلو بې گناه ماشومانو
یتیمانو چې تراوسه د ماشومتوب په نړۍ کې بې خبر
هینه ، هینه دی او د خپلو ښیو او کینو لاسونو تیري نه شي
کولای ، ولې د بابا ، بابا ناروی وهي ، مګر پلرونه یې وېر

خلجی، دسرو و حشی ر و سیانو تتر پغونو تپسوسوی او لا-
 پسته دی او د هغو و سارو، بودو، کونلو و او رنلو و
 چپا نازولی فی خدای ناترسو خلقیانو او پسر چمیانو په
 زود او زنیاتی شروندهی حینی بنخ ککری دی او د دکی
 مظلومو او غمخیلو په زهرو و نکو رنجونو، رنجور سوسی
 او د زړانده و په زل و و شلارند دی او په روغو و روغو او رنگو
 تریلو و خپلو رنجور و شخړکو و اوینه کوی اهدا، کوم

لطیفے جان بابے

خدایه!

خدایه زره می په بساتون کباب سو

نڅوړیرویت می حال می وړخ په وړخ خراسو

نه پوهېږم می هر دم څنگه تېرېږي

لڅه وړک می وخت د وینې او د خولې سو

خپله خاوره مخ تسکین د آلامی - ده

په پردی ملک کې می ژوند تېرېدلو سو

ترې اوښکې می پر مخ سسې لاری لاری

لږم ژاوم له ژرې می جوړه دریاب سو

شورې سترگې خپلو اکې ته رپوړه

وسرو سترگو ته می دا امیند تېرې سو

د زره وینې مخ داوښکو سرون ځکه می

اوس اقرار کړم د لیمو زړېم می خوناب سو

انگېټي

دکران هېواد د اورلېږي دي چې خپلکړي سوي
توده سکر ورته دخيالو کم د زړه سره سوي
سترگي ه سري دي خنښه لې انگېټي غونډاي
چې هر پردي ملک زېږا وينه نظري سوي
خا تا نور في وچار سوي امریکا څه کم
سپينه مانه چې ووينم هنوز نېټي سوي
سپين هې دسترگو ليدل نه کړي کوي وني هڅه
د سړاو سپين په سياست د ملک لورې سوي
نن هې پرسترگو باندې وخت د سړ خزان راغلی
دلېمور او ننگي هې کلپا نې سوي پرې هې سوي
افغانستان دی او د خپستي قول جهان په درو
پرېلنټو غوراو داسې او بېل دی بڼه نې سوي

خورنگاره سوره رويسان کوي دخور بلبل ننگارونه
 چي و خيل گران هېواد ته الوزم و زړه سوځي
 دښت او واکونه مي په وينو د شهيدالمرلي
 دسره ښار و مخ ته سپر مسلم لښکر مي سوځي
 ذره، ذره، وارو زړه، خو افان په پټه مانيونو
 چي پل ايږد مه تهره پله لاندې خطرې سوځي
 چي د بهمنان مي پر دښتو غوړ او غوړنو ځکځي
 زړه مي پاي مال سوځي د زړه دښته او غوځي سوځي
 چي حماد زړه کلبي بېلار د سوريه ناپالم به سونو
 پک لېسرو د متول نړي شمس او قرم سوځي
 غمزه مه راځه زما خلا ته نن مي او راخيستي
 سورو غم شير کي په چا زړه سوځمه د لبرې سوځي
 د لطيف جان بابي شعري وينا انکار د وخت سوره
 لوگي د غم مي ترخوله خبرې ټول بشرې سوځي

يواسی

غیر قمنو افغانانو سر یو سی

دلغورف ملک خلایانو سر یو سی

چی تاریخ مود نیکو په ویتو رنگ یی

ددې خاور یی ولر ثانو سره یو سی

چی ارغند مود رود وغلر غندلو کی

مشران د سول سولیا نو سره یو سی

بنکل ملک مود زدیو نینسانه ده

تلر یی ارا کوزلانو سره یو سی

مور غلر شان یی پ و ساقی په تورو

ددې خاور یی تو دیا لیا نو سره یو سی

یوه ژبه ییو موخوی ییو دوجا ج کی

ویشانن د گندار یانو سره یو سی

ديکيا ستاينه خيله هيرون تن کړي

اي پکتي نو پتا نا نو سره يو سـي

چې شېلي وړانگه تېر ويني کړي

دېر لږن، بلال نا نو سره يو شـي

هر دېنن د نږيرونه مو پېش کړي

د هرايو، هراتيا نو سره يو سـي

پېستانه په نازستاني بهرني ورونه

داد يکانو پتا چکا نو سره يو سـي

هر واکن چې لږ غېږې کړي هوس کړي

د شپوا مستو کابل يا نو سره يو سـي

بهليکا چې دې مرکز د تلن و

د جدي زانگه بلخيا نو سره يو سـي

چې زانگه د پښتو خواله موزنگه لوی

خړښو نيا نو سره پښا نو سره يو سـي

داتلو نيکه کله کله نو پېغور نه سي

تر سر پټور اتلا نو سره يو سـي

پښتو خواله کورونه ساتي کور بهر او سي

دامير کور کور د يا نو سره يو سـي

په پښتون، پښتون خولې د پښتونانو دى

د بهلول زونډرات لوديانو سره يو سى

فريد خان چې د نهرى ولس پاچا ؤ

د سوري كې نهر ورسو ديانو سره يو سى

كندهار، هرات، فراه چې بانگه وياړي

اهيل قوم د غور، غوريانو سره يو سى

چې مغول يې د سروبي په كاسه كړې

قزلبانان د روڼيانو سره يو سى

چې مغول حيني په غارنښتولى

د خوشحال خټك يارانو سره يو سى

ننگ، غني، تور، لكهڅي يې موټي پاته

ددې لارې پيروانو سره يو سى

پښتون خان و پښتون خولې و نه توانولى

د خوشحال غونډې خانانو سره يو سى

گورگينان او صفويان چې يې تار مار كړه

د ميرويس نيكه لمسيانو سره يو سى

پاني پت چې يې په سروينډى كې مټلى

دا حمد بابا بچيانو سره يو سى

تیمور شاه په پښتونۍ کی هوزین پلاگر

د دوزو د رغین رو غیاثه را یو سی

شاه شجاع غونډی بل بخت خلق او چیم ش

صدا ولس د ملک پلورلغره را یو سی

پښتو غول په جاسو سانوده نن که

د سرو سپینو د بهمنانو سره را یو سی

په رښتیا که د بلارو خه ملک زغوری

بلخبر د مخبر یا نو سره یو سی

مکانون چې بی مړه اکر په مړانه

اکبر دوله باتورانو سره یو سی

چې غازی امان الله هماد خپلواک کر

د خپلواک ملک مینا نو سره یو سی

پر تختک یی د هېواد په بیرغونښتی

او چت خیال وطن لرونه سره یو سی

ظاهر شاه د پسانو یو پاچا و

با خبر و ننگیا الیا نو سره یو سی

لا تر کله به انسان، حیوان گنده ژوند کړی

خواری کښی انسانانو سره یو سی

خلك وخته مریخ ته افغان خاكړي

دنړۍ تاشا چيانو سړۍ سۍ

چې ظالم واكښ خبرېه اولس نه و

د خداي روى دى مظلومانو مړي

د ظاهري تخت داوډ سر ته بيه كښېنو

د سړو زړه ضد هوښيارانو مړي

په ظالم او مستبد باندې مشهور وړ

د داوډ د ختيځې شانو مړۍ سۍ

په نفاق وچې اورس پر موبين غل كړ

كنډه كېر د سړو روښانو سړو مړۍ

د روح دم مړه خپلواك ملك زغږون ياري

ايا نندار مسلمانانو سړۍ سۍ

په نفاق سړو لسونه سربار دسۍ

انتقام ته د شيدانو سړو سۍ

كه خپلواك افغانستان ته مړي هيله

لوس په لاس د ملك غاښانو مړي

خلك پوچم د مخه تلونكى دى داوه يم

تول په ضد د خلكيانو مړي

دخيل ملک و خيلو آڻي لڙي خبر ٿي

شيڪه کان اوسنيانو سرون سڻي

مهربان سڻي توڙي لهه سره جار سڻي

داقوانو مشرانو سرون سڻي

چي سڀڪيائي کي سڀڪيائي پڙي وڙي کڙي

دنياوي کڙي کڻي کڻي سرون سڻي

په قومي اختلافاتو ملڪ تباهه شو

بس ڏي بس کڻي لوي کي چيانيو سڻي

نن خيلو اک افغانستا مراد ڏي دٻولو

د رانيا نرو غلجياني سرون سڻي

چي تولا يونسو د ملڪ واک برز تولا کڻي

په يونه خوله يونه زيانو سرون سڻي

خدائي مون مل ڏي چي يونه مل سرون سڻي

سڀڪيائي کي سڀڪيائي سرون سڻي

يونه سڻي په يونه مل کي مڃي ڏي

دلچسپي پائي دوستانو سرون سڻي

- :- -

گروې

پر هرې بېنګلي کندهار سو
په وينو رنگ توله ديار سو
چارګل د زړه ي په روس بېنګل سو
داني داني لکه انار سو

جلادان راغله حېا هېواد ته
د مسلمان ولس ايراد ته
وچلو فرېب، فسق او فساد ته
وچې نياويو او رب داد ته
روس د افغان ولس اغيار سو

د معصوم قوم مرګ نه تيار سو

شپه و رځ بهونه دی اورېږي
 ځلي کورونه په نږېږي
 بښې او بنځينې بارېږي
 و نابله ملک ته ستنېږي
 ملک موره خاک ستر هموارسو
 خوار و مسکين ځيني خوارسو

پورې د سوره وحشت مجموع دی
 افغان تېر پاندي معدوم دی
 د مړ وړکې قبول نوم دی
 د نيکو کورمونو معدوم دی
 پرکښته، لوړه جوړښات لرسو
 ورباندې تېر لوی زېږېد لرسو

پېښار و غاړو روکې بله بڼی
 په آمو رو د به وړ ځکه بڼي
 و سړه وحشت لږه ځنې بڼي
 روسي ظلمت به په غرق بڼي

دارغندا و قند خرمپه کارسو
خپاند په سر وړو دینو سر نشان سو

د شنو باغو د رخ تې و چې پېرې
چې او انونه پرې او سر پېرې
سپړه بیا خلې منډو وینک لار پرې
توتیان په غم باندي زنگ پېرې
گروېب مو گلین اوله زلر سو
بیار ویر لڼ مو تمول دیار سو

کونډه ی اورنډه ی نه صبر پرې
چې بیتیان ورنه ژر پرې برې
خو اناڼ مهوره یې بنځ پېرې
یا په روڼه ون حیثي وړک پېرې
تر روس بد تر خپل وطنار سو
پر چم خپل قوم تر جفا کار سو

ولړه زخمي سوه په زانګو کې
 برېږي لي ښځې سوې په زړو کې
 کوي تلپټکي په ستالو کې
 ساوې لي څېړي په سلاو کې
 کوچنې شيرخوړه مو آزار سو
 چې پرنزال روغي ښامار سو

✽ ✽ ✽

ولړه زړه موني په خوا سول
 پردين اوخاوه خپل خدا سول
 دعزيزانو څه جلا سول
 بندي په گور کې ابدا سول
 هريو شلميد سينه غاړه سو

لکه لاله غوندي داغدار سو

✽ ✽ ✽

په غم لولي جنازي دې
 دار ما غنوم سرې تنې دې
 پرچاپايي اوکتې پرې دې
 وړاندې دې هديرې دې

و شاحلموثره صکور تیار سو
یو یویه تور لحد کی غوزار سو

❖ ❖ ❖

په درد او غم باندی لک یا یم
خوب من پخپله پښتو غموا یم
شیه ونځ د جرت په مشغولا یم
لبونی غونډې په سو دا یم
زړه یی تپه بری ناقولر سو
دملک په رنځ باندې بېلر سو

❖ ❖ ❖

د اعجیبه د غم ژوندون د کـ
مورن ته په قهر تل گر دون دی
حال مو غمجن د نن پیرون دی
حکمه یی سر پیرت پرنزگون دی
لطیف پر مرک خپل رولار سو
خدا یو و درو بنده خه بېلر سو

افغان اولس

داڅوگ دی چي چنگېري، چي تر سر مال پټېږي
نړۍ ور تر حيرانه په صفت يې نه سرېږي
پوهېږم چي ستاينه ځکه ځله پر غرض وي
نن وخت نازگ حساس دی قدر تو نه تهگرېږي
نژدې، څرمه او ليرې ګاونډه يانې خبر او سې
خپل ملک پخپلو خوښ بو، هرودی موبد سبکاريو
زموږ زور د سپرو مو تق، ايا نې قوه وسله ده
ده چا مرستيال نه يو پر لوی خدای موزوړه صبرېږي
ککړی موبسندلي د خپل خاوري حفاظت ته
مرانه موميراښ ده مېړني به مو تسل زبېږي
چنگېز که جهلاکوړو که مغول که صفويان و
اميد يې د نيکېلاک زموږ تر څاک لاندې بخېږي

سکندريه هغه لوی قدرت افغان مسخر نه کړ
 دین وېج سرورسیان ارمابخن مات ځني ستمپړکي
 تکره دافغان سبب دهرڅراک خانسه ده
 غوریدنه ده دی شرق افغرب ځيني بېرېر ي
 همت دافغانانو خپلواکپالو تر پینه ورکړ
 که خداي کول وړېا مستعمري به خپلواکپوي
 هر ملک بروست تر پورته سي خپل حق به ځني غواړي
 افغان ورته مثال دی خپلواکي که پي خونېوي
 ورو پېيلکونږنډلږ شه ويې توی پر ملک کړي
 دسرښندنه غواړي خپلواکي بيا حاصلېن ي
 ښکېلک روښان ناکام دی ښکېلکري بېرېر ختم
 په سره مخ دحارغلي پرتو مخ به شول کپړي
 بانور افغان په مينه دنيکونو هېواد ساتي
 موثر په سرښندنه وخپلواک ملک تر رسېري
 تاريخ دښ پرون موباداري نه ده منسلي
 افغان ولس هر وخت په غلامۍ باندي شرمېري
 سرونه نذرانه دي بې بها خپلواک ژوندونه ته
 منلي دي ده مړينه چي خپلواک غمواړي اوسېري

د مور ششې دې دې نوشتې چې خپلې کي يې روډ لي
هر څوک چې دخپلواک بابا پيلونو روډ نېږي
خپلواک نوم چې رايد کوم يې دېس ندې چې پرهوښي
لطف بابي بهرې پرخپلواک نوم ندې وياړېښي

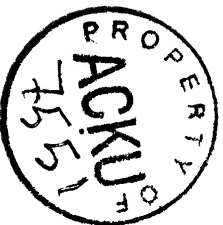
د مینې زانگه

د مینې په زانگو کې چې بید نه م په تالو کې
ورو ورو پر ایتا هی وم بې خبر پر جملانو کې
نه درو، نه ستم و نه د ظلم کوم احساس و
آرامه دنیا لکې وه سترگې پستی په خبر کې
نښه یوه نه لورو د توپان له غرقیدو څه
نه څخ د غم اخیستی وم دوخت پر گردو کې
ورو یې او ورو رو لې دروند شعار و دوگر و
نه کړی یې وې نه چیغې د درد منو پر رخو کې
پنلو کې و په پهلاروند، جالو قربان بېخ د اولس و
نه بغض او عداوت و دوگر و په خوږیو کې
نه زور و، نه تېری و، نه توپیر د خان مسکین و
گزارف د خوار نه ورنده و دنیا و مال په نیا و مالو کې

نه که دی باریدې ، نه د خوږې مېنې فسرلې
 نه ظلم نه ستم و نه و ژوند په کړلو و کې
 نه ویښې تو بېدل و ، نه حقوق د چاپا مال و
 نه بند و ، نه زندان و ، نه ولچک و نه لاسو کې
 عذاب او شکنجه نه وه د خوږې ضد غلیم نه و
 اوبه چې موره نه وه د کترکو په وارو کې
 نه جنگ و نه جدل و خوښ ناخوښ یې خوږکند و
 نه جبر و نه انجور و نه و ژوند په جنجالو کې
 هر دم یې پرمه و ، کلې کورمې بېلار نه و
 شپې د خواب نه ژوند وې نه دم پریو کنده والو کې
 نه تویې و نه تویک و نه و شرنګ د تېرو تورو
 نه جرم نه و نه اکت نه تر غندی و نه په ختو کې
 شهید او غازی نه و ، طبیعي سبب و سرینه
 د خداي رضا قبول و نه د مرګ په اجلو کې
 ورته رواج نه و ، ژوند سمبول د پیدا یست و
 کلام د جګړې نه و په سنگرو او مورچلو کې
 نه پورې نه پتې و ، نه هېواد د چاپېرېم و
 نه مرګ نه مدعو نه د بېکېل نیت په مغزو کې

نه پيرل و نه پاتا و قوچي جايدا د باندې او بر سسي
 د روغ او بوټگ و په پيريو انغيږاخ روډ وکې
 نه کل و م په خيگر پوخ چي خبر وای له خزانه
 غوټي و م غوړيدلی د بنوالو پير يا غورکې
 د هر چا اشا و تر برمي شونډې سره کش کړې
 په ويړه خوله خندان و م د ورو پير مهالو کې
 ناپوه و م د بنو بد و چې نه خوږک ټيم او خضر کېږم
 خالي مې ديولې وړې سترگې په ڪتو کې
 دگران هېواد په غېږن کې جنتي مومن بڼه و م
 چي لوی سوم، لولښت ښکاري هرگړي پير وروڼي
 لطيف و م په اوسنيانو کې پيچلي ټپ خبره
 ڪوچني غونډې و م پورت لکه د حور وټو انالو کې

○

جنگ

جنگ دی جنگ دی پرنا موس، دین او هېواد جنگ دی
جنگ دی جنگ دی دغان یانو د جهاد جنگ دی
خښتنان د توحید فکر پای کامیاب دی
جنگ دی جنگ دی دایمان په اعتماد جنگ دی
افغانان که د سله نه لري تش لاس دی
جنگ دی جنگ دی د الله پاک په امداد جنگ دی
په ولسونو شلم فنون روس سمبال دی
جنگ دی جنگ دی د بی و سوارو د خاد جنگ دی
روی او پلار خلق او پیرحم سر په جنگ کړه
جنگ دی جنگ دی د تقاضی او د فساد جنگ دی
داورس جاسوسو خلک تر تیغ تیر کړه
جنگ دی جنگ دی د بی دینو د عناد جنگ دی

ککری سسری په برچپو له تنو بېلې
 جنګ دی جنګ دی د مظلوم او د جلاوړ جنګ دی
 میندې ژلوي غزا والو تر دوعا کسري
 جنګ دی جنګ دی د ژباړندو او د جنګ دی
 پاړېدلی بنخ د ولاړو بېر او اخلي
 جنګ دی جنګ دی د سرتورو د کسا د جنګ دی
 پستان به په خګېروي و جنګ تر لوی سسي
 جنګ دی جنګ دی د رځونو او خړیا د جنګ دی
 افغان د خپلو کونډو بدله وړ د کسري
 جنګ دی جنګ دی د روسانو د سورتفس کسري
 خپل هېواد را تر روسانو سورتفس کسري
 جنګ دی جنګ دی د بېل او د صیاد جنګ دی
 د کړوال لطیف لیکنی تر توري تنو دی
 جنګ دی جنګ دی د توپک او د سوار جنګ دی

تيهان

ښتيا نو اوښکې لارې لار بهېرې

سېلاب د خشم ترې جوړېږي

د نيل درياې سورې غوړ نا باند غوړېږي

زېږېد بېمانې پکې د وېرې

***

په خټکرو ښو کې لې جوړې زلزلې دي

هر دم پر پاډيې د غوړنو سلسلې دي

په بارخو کاڼو ليې د وښکو غولرې دي

د زړو لږ بڅه لې را دروي سړې چينې دي

ختم لې د سترگو هر کړې په غم د کمېرې

سېلاب د خشم ترې جوړېږي

***

ڪله نا ڪلهه ٿي داد ويندو سڀلاڻي ٿي سڀي
 به قناعت چي پوءِ ددي نريڪي پوءِ مڙسي
 ڪله نا ڪلهه ٿي پير اوڻيڪو لڻ مڙسي
 چي وري به ياد ددي ٿي بهر دنيا غم ٿي
 له ورو جو به مڙي ڏانه ڏانه لاوڻي ٿي
 سڀلاڻي دجنم تڙي جو به پيري

❖ ❖

چي ٿي پير ٿي سته ٿي مور ٿي مشرور ٿي
 ٿي دينا هغه بنايسته ڪي اوکو رسته
 ٿي داد داد ٿي آواز ٿي ڊڪڙي خورسته
 نه ٿي خور لڙي نه ٿي تند رولون ٿي توري
 اوس ٿي ٿي ڪسه پڻي ڪس عالم ٿي پيري
 سڀلاڻي دجنم تڙي جو به پيري

❖ ❖

لاندو لهه ٿي چا داد ويندو ٿي ٿي ٿي
 يو لڙي به پيري ٿي ٿي ٿي چا مينه ٿي ٿي
 چا پي پوري دارو ڏنل اوڻي ٿي ٿي
 چا ٿي خانو ٿي به غم ٿي ٿي ٿي ٿي

دخیل اوبل تو پانی تر بیخ ژوند پرتیږي

سیلاب د خنیم تری جوړیږي

پر تود سردوړی لاسوړ چا تر نه کړل
په نواز ش چا و خپل خان ته لټیږ نه کړل
په خپلو گرانو خانانو کې شمېر نه کړل
چارې سوتېنه د ځمپو چا پېر نه کړل
چې د بل چا ناز دانه وینی پر مخ پېر یی
سیلاب د خنیم تری جوړیږي

د زړیک خونې نوم و نامه ته انتظار کړی
چې څوک به خان ددوی له حال خبره کړی
مړی مړی سترگې وهرې خورغا کړی
هېښه یی رپړی چې چپړکیدا پلا کړی
افسوس افسوس څوک له یقین نه خبر پېر یی

سیلاب د خنیم تری جوړیږي

په ورو سرو سترگو ږي غم دوت کالاسی
د اوښکو تو تنبیا ږي په ما وړدی لاسولی
زړه ږي بې لور و پیر وړه د دوری سوځلی
له هغې وړ ځای ځي ږي هر ژړا ښه لیدلی
له لطیف ژړا ښه سوږه ژړا ښه آواز ښه غږی
سېلاب د خښم تری جوړه ږي

مڙي

په خپلواک ژوند کې د ژوندون مږي دي
د ښکېلاک ضد د هر پاڅون مږي دي
د سرښندنکو غزاوال ځکه مږي
د دوزانو د اوښتون مږي دي
تل د افغان نوم دی زرين لسيکلی
د ستړيښليک د نن پرون مږي دي
چې انساني ژوند ته وحشت سرکوب کړي
په زه مانو کې د بدلون مږي دي
چې هر تېريو لاس وي تل کامياب دی
د پرگنو د پيوستون مږي دي
چې د هېواد لپاره وي مراد د مېخي
د ميانو د جغنون مږي دي

سڀڄي مينه هونڀاري نه منجي
 په لهو تنوب کي دجنون منريک دي
 افغان به خيل واک خواک ډېر ژر حاصل کړي
 د داسي ورځي دراتلون منري دي
 چي په تيارو کي مېشته لمر احساس کړي
 د رڼا ورځ د سبا ورون منري دي -
 افغانستان به اسير پاته نه سي
 د سره اوس خه د خلاصون منري دي
 لطيف خيلو اک احساس خيلو اک ايسه
 د خيلو اک د هر مضمون منري دي

د سره اوس خه
 د خلاصون منري دي
 د سره اوس خه
 د خلاصون منري دي

پولادي موت

ستا په غيږت باندې ايمان لرم نښتي افغا
تري څښتن د پولادي مړتو مړي

روسيان دي زور تر تسليم پيري خوشحالي کومه
د ښتو خوځول څه شرلي کيږي خوشحالي کومه
سپينچلي ملک موخپلر اکيږي خوشحالي کومه
نن يې د زړه هيلي غوړ پيري خوشحالي کومه
ته هره بيالي يې، هره يالو تر سلامي کومه
ته يې څښتن د جهادي مړتو مړي

تا سسزا وږکړه وروځي پر غلکړانو لږه
 تا سسزا وږکړه زموږ ډخلو ډښنا نو لږه
 تا سسزا وږکړه د نږ عصر شريشا نو لږه
 تا سسزا وږکړه وروځي سره ځنګليا نو لږه
 ته د افغان دوږلو ډېر وږه ودره وږي يې
 ته چې څښتن د ايد ادي مورتوب يې

تا د افغان ديتي ما نو بډله واخيستله
 تا د افغان د شهيدانو بډله واخيستله
 تا د کوښه يا نو اور ښو يا نو بډله واخيستله
 تا د ښه يا نو اوږه څيما نو بډله واخيستله
 تا په زرگونو سړو وښيان پير کړه وروڼه له

ترچې څښتن د کسانو مورتوب يې

تا د ښکونکو ډلو کور د کور د کور پر غيږته ساتلی
 تا د ميرويس او احمد شاه ملک امانت ساتلی
 تا په سرو وښو د افغان ناموس او پټ ساتلی
 تا د افغان د تاريخ نوښان شوکت ساتلی

الڪڙو لڙا: سنا هت ته قوت نڀا ابل سوه

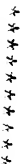
ته چي ڄڻبتن د بڻيا دي موٽن سي

اورس ڪه دي لوهر کي قدر ستا لوي الله ملاڪري
روسيان ڪه نان ڪري پهلين ستا چلور لا ملاڪري
په هر قدم کي دي محمد مصطفیٰ ملاڪري
د خداي قرآن دي پر نيا اڀر عتبا ملاڪري
بيڪلا گلران به درخه تنبي چي ملا ترعي ليا
ته چي ڄڻبتن د زبا دي موٽن سي

ن ڄا ته غورائي، غور دي پر قوت اورسله
افغان پڄل زرين تاريخ او دود بايد غره
ڊلاڪ الله په ملاڪريا اخلي دروس خه بدله
لطيف بابي ام دخيل قوم په سپر و معونه دامه
شوينه خاره پاي گهت چي خپلواک فکر لري
ته چي ڄڻبتن د فرهادي موٽن سي

پتن

د هېواد دویو ده بله پیر چوړ لېسې کې
پروړنې د خپلوانکۍ پتن د اغېزې

چې سوراه یې د فزاد ترخوړنه خبرې
تود حېکریا په توده مینه سوځېدې

څوک چې سوځي پر اختیار خپل مړمنه کوي
چې هرڅه سوځي د سونک کيف نونې پټې

یا به لولېه سر پرې کې وي له دویو کیښه
یا به روڼېا په روڼا باندې واصلېږي

غزاوال د دین، ناموس په دفاع بوختی
د هېواد په مینه مست پر ملک جگړې

بې رونا به په ورو، ورو مرگ تنژدې شي
په تیاره کې به رنډ وغوندې تېرېږي

دېر دي هېواد وړانگې دی له سستي
 پېر د بس تن مي نېستونځوندي چگېرې
 شوک چي خپل د بنياسته هېواد بېل مي
 که ئي سينه مانې خای شي پر خورېرې
 کدوال خپل په کنډواله هېواد کې خوځي
 وي نا خوښی که په سولېس کې هم وسېږي
 کاش په لېسو کې د ډوډي يې خپل اړ وړای
 دا ژوند نه دی چي په بل ملک کې تېرېږي
 نه پستي سوم نه پسته توښې د ډوډي و سوم
 لطيف جان بابي سحرش پر دېس پلېږي

اتفاق

چي لينتورن اولس يويويوسه وان توئل سي
لينتورنخول به موكلبنه دسره غاتول سي
كه مرونده په اتفاق پرمك راتاوكه مرون
غاروگي به وي دسرونو نولسيول سي
مهربانه غيبنه كه هر شوگ داولس ويك
پرسپو نزي به تاو رينتيا لينتني لسپوگي
چي سوليس دآسيا دملكه غولوي
په رينتني هرون به موشين چمن هونول سي
تيت پرت كدوال پرخليس به ملك ته دروي
سروپونغي به موبه تره كر كه هول سي
هغه ملك نه آبا دپري نه پرمخ حسي
خاخخاني او خاخخاني چي پكي رول سي

چي نفاق وي منڙ دي ابري پنه پنه بل وي
 دپر دوتر پيسو بر لاندې تخت او خول سي
 چي پستو او پستو خوالي د زړه مراد وي
 هغه وخت به بي پوه سياسي څكول سي
 پاچاهي ته چي تالاش د پستو خورا ڪړي
 هريوشر مړه پړ خوي بايد بهلول سي
 تر هغه وخته لطيف بابي ملنگ يم
 خوي ډك د ملك له خاود و تش ڪچكول سي

۴۲ رها نده

چی دخیل ملک دیالید و په هانند یم
په هر ږدي ملک کی به لالهانند یم

خپله کډوال یم کډوالان خـږمه
د کډوالو التوب د کتابو پوهانند یم

په زور اولس له خپل ټاټوبي بار سو
د بي هېواد وغم خپلو سوانند یم

تر خوروندي یم سور و حشت غند مه
دنيا و او عدل مساوات و يانند یم

زهاره می درود غوندي خښمېږي هر دم
دارغند او غوندي درد من چيانند یم

چی د ظلمت سسته په وړانه کـږمه
وظالما نرتقه په زړو ناسوانند یم

د زېږېدني غم يې په لاسونو را دروستوي
د گوبچوان لور ته وتړپاتې بهانندو یم

د غم چيني يې سوچې سر امني او ښکې
لطف په سړو سترگو هېښ ژړاندو یم

پرهار

دچا په مينه ي زړه پره كار دی
په غم لړلې لكه انار دی

پر دېسي پوخ كړم په كله والو ترب ژوند
بيلتون د خاورې بد تر انگار دی

غوگل نې سوځي لوگۍ ستروځي
په اور سوځلي ي توغ كفنار دی

تېنگ ي ايان دی چې كړه جن یم
د خداي توكل ي د پام روښار دی

هر پر دی ملك وي د دوزخ غونډ
جنت د محكمې ي خپل ديار دی

بې خپلې خاورې نه منم هم شوک
ختیځ لويديځ ي هر يو اغيار دی

شهید د خاور کې چې نیرم خبر یم

په ورو ورو سر پینه لته نژدې سو
موکې د مغز پې په اوردس ښکار دی
د کور ښځ دی نه د خور وړ مشر
که وړل ژوند ونې چې شپه د ستور دی
درد چې کاللی وېرېرې شمار دی
درد د اولس دی درد چې د خاورې
په درد د زړو ونو درد من بیاړ دی
روغ روست خای چې پر زړه گې فستنه
پردېس زړه گې چې سل خایر غاړ دی
تو پیک وښتلی راته عاجز دی
د خان ښکاري چې خیال ښاننداري
خیلو اک ا میند چې غوښې پیوند کړي
تپ چې گنډه لې د یا دوستار دی
خان تر حیرانه چې ژوندی پایم
پایست د خیال چې د زړو قرار دی
د چا د لاسه لطیف بېتاب یم
بل هېڅوک نه دی د اکند هار دی

هوڙ

جهاڊ ڪرو، د الله پڌ پاڪه لار کي هورو، يا ليسان
جنگيون، پير اسلام اوڀر خيلو اک افغانستان

جيڪو مودي سنڱر جي عقيد ه پکي خوندي ڪري ڪري
په غيبر کي مون نيولي دي درب ڪلام قرآن

آزاد و معر شهادت دي د پيمن شروند و نه پاره
خوراڪ و خوراڪ خيل نه ڪو وڌيڪ نه زبرد پيڙ

دخاوري انا موس د حفاظت لپاره جنگ ڪريو
دافرض پير هور افغان دي ڪه رنڊنيا وي مسلمان

بنسٽ مورو هيواد د خيلو اک، با ڏند ي بنيا دي
سيپهر ي خاوري ي نازن پي جي سرتپه لري غاڻيان

پيتمن شروند خيلو اکي ده، پت بهرت پکي اسر ده
په دي لار کي موقلي دي يونيم مليون شيڏان^(۱)

(۱) شيدان: دشهيدان مخفف .

تانترې د همت په سرو ساق دارواج دی
 سرکې وینې نذرانه گنې مسراج د قهرمان
 د خورکې کوزارینه دی نه منل فرمان دروس
 اصيل وگړي مرگ مني نه سور اغمن نښان
 سرتېتا او په دلت کې پې خورگې عمر تېرسي
 خوشېکې سسپکاوی مني بړ دینه غلامان
 خپلواک خلک به سترگې تېتې نه کړي و مړي تر
 چې خداکې وي پيدا کړي د بارضد نو ميانان
 اورس به په تور مخ شرعي له گران افغانسته
 برکې به سي پې برخه چې يواړس سي شاه خلميان
 چې نه وي طاخاني د جهاد سوبه نه خنډېږي
 تسليم به ورته ژر سي دروسيا ننگو د اگيان
 په تن کې د لطيف بابا دواړه هيله ژوندی و
 اخير به ملک خپلواک سي خوري پاتېرغا

د توري خړپ

بابا د استاد نوروشننگ له جگړو غرو راځي
د هغو غرو څخه نن بزاغونه د بهر راځي

د توري يالو د تورو خړپ سو د پادوسلسله
چې د حليميانو د هغو تيره وياړو راځي

نن تن پير تن جگړه نه کيږي د بمبو هس دی
د لمره توپ له خولې کولم دی په سلو راځي

آسمان پوښلی دی ملخ غونډې روتي طياره
دمرگ مرمی د ماشينگو له ميلو راځي

په موغندي او تن ورو پيرن لار لېږجوږي
بزغ د بې شاره راکتو او آوانو راځي

د جنگ اوزنگ د وروادو راج شکر خوندي پاي دی
شوپه سپيالي د پښتنو د سر سپندو راځي

تو پک په خټنگ پښتون ولاړه قربانی، پر صف کې
 دخپلې والې په نیت سنگ تر په جگړو راځي
 په توره وینه یې خټکل لکه آسمان سپر کې
 سرې سرې مری د زېږېدل او پېښې راځي
 پر خدای سپارلی د هېواد په مینه مست خړه دی
 له هسل او مخکې پرې گوزل د لک ستو راځي
 اخیر بری د پښتو دی روس به سی ناکا مه
 که هر څه پوځ دروېي بلاک څه په لکې راځي
 د پښتو خړا دخپلې والې اتې ته خړوان پاته یم
 چې بن ځ به کله د سورو نېا او دوو لویو راځي
 د سړ او دوی د شکست زېږېکې لږ څر و خنډ پدی
 د سونو لړې بزغ چې و مغر و تر په ورو ورو راځي
 بابا و عده ده په نو پر شراره د اېغلام و او لکې
 په دې دواړو هم چې روس پای پر تښتېدو راځي
 د مغول ماته به دې هېږ سې چې روس وړیني
 ستاد لمسو ترو ته ښکېلاکې مات پرگو نډو و راځي
 خړ څال خټکه ستا په تون او همت نازېږم
 لطیف تر خیال ستا دیا و سړو کار نامو راځي

بدله

که غمناز کړي زما نه ساته بدله
زما نه به سي بدله زه به نه سسم

چې څښتن دکلک ايمان شکنجې مڼه
جېلخانه به سي بدله زه به نه سسم

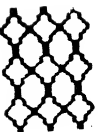
شني مورې به مې پيغام دخپلواکۍ وکړ
زولانه به سي بدله زه به نه سسم

سرښندم چې تر هغو خپلواکي مو هم
ننډرانه به سي بدله زه به نه سسم

ابراهيم غوندي به تير پړاو وروړم
بتخانه به سي بدله زه به نه سسم

لکه شمع دخپل ملاک په مينه سوختم
پروانه به سي بدله زه به نه سسم

په سرو مستر گوبه کلاب پیرما تم ژاړم
 کلخانه به سي بدله نه به نه سم
 غاښل کل به تل د سرو وینو بخځو دیم
 دامانه به سي بدله نه به نه سم
 که کار گه د بیل رېږه خزان وکړي
 ترانه به سي بدله نه به نه سم
 د هېواد د آبا دی خیال یې پر سر کي
 ویرانه به سي بدله نه به نه سم
 چې پښتو ژبه یې لون دیال نې وي
 بهانه به سي بدله نه به نه سم
 د هېواد لیلایې مل ده چې بچنی یم
 پلار نه به سي بدله نه به نه سم
 چې لطیف په لېونتوب د هېواد پاتیم
 خزان نه به سي بدله نه به نه سم

بناهار

پيرڪوڊ اوڪلي جي بنا ماراغلي
روسي لينڪوڊي جي شماراغلي
دنيا هي نقشه په لاس کي لاري
په خوفيا سستو ڪوڊو خوشخواراغلي
جي سسراو پاي جي نا معلوم بنگلاري
دز بربدارو غتہ قطار راغلي
دغورنو خوش کي په ساراڪتو ولي
سو تر همد حال ايترو پينار راغلي
پرشاوخوارا باند جي بهو نها واري
دافغانا نوپه ڪوڏار راغلي
په شپور او ورجو شين اسمالو نه پي
دالوتڪو غورميهار راغلي

دکوچنی افغانستان نیورو ته

ځنډله خوږښه او اختیار راغلی

وگرهي وژني تش هېواد يې پکښ

د افغاني وينو خمدان راغلی

افسر، عسکر يې پر زړه وگره وگرځي

که زموږ وروڼه ورې ته تزلزل راغلی

سړي، سړي بلادوي دي توپک پر لويدي

د چلکې زړه دي که يې پلار راغلی

روسي لښکر لکه ملخ زيات سوه

تر منځ يې غل بېرک مکان راغلی

د خپل هېواد دخرابۍ لاسپاره

د دوشنبې څه په تللو راغلی

افغاني ننگ يې تر پېسو لاندې کړل

پر روسي تانک د پاسه بار راغلی

د سياست دوکه خوړلې بېرک

د روس د سړو لستونو مني ماڼ راغلی

د روس ننگ زموږين هېواد ويجاړ کړ

د ښکېلاک غلام غمدان راغلی

هېواد پلورمانو مشوره ورکړی

د خلق پرچم پر اعتبار راغلی

کړه چې وروسته او ته به خپل وږني

نېغم^{۱۱} ناپوه دی که هوسنیا راغلی

سوره لکمنی د مزدورانو په لاس

د خلق پرچم د قدرت وړ راغلی

څوک یې وږلې شوک یې ورک تر لاسه

دهېواد پالو په کشتار راغلی

لږ حېرې کوي وهل او کوم بل

د پرگنيو په آواز راغلی

خوانان یې ولېستل د کوره څخه

دمرکې بنځ یې په رویا راغلی

د تحقیقات په نوم یې خلک بوتله

ځینې ویشتلې رتن غاړغاړ راغلی

د تلاشي مخنوم — کورونه چور رسول

نوبت د خان، غریب او خوار راغلی

لطیف بابي حکم خپل کنده بیا کړه

چې سور لښکر پر کندهار راغلی

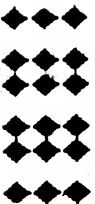
^{۱۱} نېغم: د نیریم خبر خف

خبرې

ليکم دگران افغانستان خسرې
بیا زه دجانان خسر کې
چې د خالیو شومینه کون کون گنې
کوم داسې سترافسان خبرې
که هرڅوک هېر په هر دلیل هېر کړي
بیا به تل غمیزې د بهتان خبرې
چې د هېواد په عشق مړې قبلوی
زړې چې غوړې د دې حواله خبرې
چې میرغلگران رس له ملکه شرې
کوم د غمبتلی پهلوان خبرې
چې د اوس وخت، ظلمت رسا کړې
کوم د داسې سخندان خبرې
چې خلواک فکر کړي نه کړي له خورې
کوم د بندیانو د زندان خبرې

چې د اسلام پر شمعده چورلي پيستن
 کوم د پيږو و د قرآن خبرې
 که پړ دنيا عقبا شوک گسته غواري
 ملوړی د تلې او ميتان خبرې
 که شوک رښتيا هېواد ته سوال ښنډې
 بيانوم دامتحان خبرې
 خپلواک به اوسې پرونډون سرلوري
 بريالو واورې دکامران خبرې
 غازي همت به دې ستايم تل مدام
 کومه ستا د تود ميدان خبرې
 چې د الله په مينه مست سرښندي
 کوم د ښکېخته مسلمان خبرې
 چې د منصور غوړنډې حق دار ښکلي
 کوم د داسې قهرمان خبرې
 چې د شهيد په وينو شنه زغورن دي
 کوم د سرخ روغ غوړ بيا بان خبرې
 د گور په غبرن کې نازولي ښخ سوه
 کوم د حلمايانو د ارمان خبرې

بخکې غېږ ته په غار غار زړه ولاړه
 کرم د غازیانو عالیشان خبرې
 چې شته. خلمیان تر غار وړاندې لاس
 خیال یې کوي د قبرستان خبرې
 لطیف بانی زغری شریکی وایم
 رنگ یې په وینو د خیل خان خبرې

نصیب

په گوگل کې چې د مینې بل انکار دی
چې پر سرخم دا د چا بڼکلی یادگار دی
دا چو رتو تر اندېښنې د گران هېواد دی
چې له غمده یې زړه کې زه افکار دی
مینوب چې د سپر وړو روغیښت
زړه چې خوښ پخپل رواج، دود او پایډی
د نړۍ د ښو ښا دیو پېر هنر کار دی
زمانه به چې خپلو اکړام بدل نه کړي
خپله درو کلام هر وړ ته یې تېښتکار دی
د توحید له عقیدې به منکر نه سم
که زړه خپله چې د ملک ولکن نا کار دی

که بی خدا یو کرم که مال پروای نیست

لوی الله دایماند روز دکان دی

دخوابزه تپا تو بی لیری حکرم غلیو

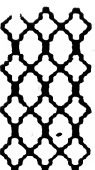
په ترخو شپو می تېر د ژوند روزگار دی

هر پر دی ملک به د وینخ و لرله ښکاري

د خپل ملک په عشق چې هر شوک گنه کاري

چې پخپل خپلواک هېر او کی پتر مېست سم

لطیف جان د داسې خوږ ژوند طلب کاري

مورکی

زما اگر اند مور دی نه نر پر پرکی حُما په نوم وریاره
د شهید مور دی و خند پر کی حُما په نوم وریاره
د جنتو نر هستو گن یام مور تشویش مه کوه
حوری غلامان راهو سپر کی حُما په نوم وریاره
حُما په شان نور شا خلیان دی په لکو راسه
هر یو شهید سر لور لو سپر کی حُما په نوم وریاره
چی دی بنا ایسته سترگی رتور کی کرچی غزل ته بله
ولجا دی هغه دم هبر پر کی زما په نوم وریاره
شروند یی قرآن کر د هېواد، ناموس او دین په منیه
چی نن سبا ملک خپلو اکو پر کی حُما په نوم وریاره
کوچنی دی لوی کوم هېواد بال دی یام رفته لپه پر شوق
ملک مو پر وینو آ بادو پر کی حُما په نوم وریاره

چې سرښندنه پکې نه وي ملک اسير پاته سسي
خپل ملک کله حاصلېږي کجا په نوم وويلو

چې گودنۍ مې دکا توغوسو پيلو زوړ اثار وکړو

خوډ به توبک په مگ چلېږي کجا په نوم وويلو

خاوره وويلو اغوا فستان دی ستر چييان يې زېږي

پر سر ښندولي سيالي کېږي کجا په نوم وويلو

مور موده خاوره تر لويشت لويشت هېواد سړاقلېښ

زوی چې د مور تر نعم جانېږي کجا په نوم وويلو

مور پېغم مکه کاله لوی خدای دی د زړه داو درکوي

چې نازولی دی بېلېږي کجا په نوم وويلو

کجا مېراني گرانې مورې، د خداي شکر کانه

چې بې کفن شهيد ښخېږي کجا په نوم وويلو

مورې چې پر قبر چې مې راښي ليمه مې لست دو

روح مې په اوښکو ستا خوږېږي کجا په نوم وويلو

تېر خوشونډه وي قېان سم مروړه چې مورې

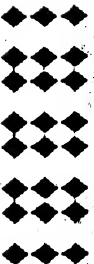
که دې گيله له قضا کېږي کجا په نوم وويلو

پوهنې و لچو پر سر، سرتورې مکه گڼېنه مور

بېرېم عمرش به ترېږي کجا په نوم وويلو

هادی و درویش گنجی سوشه لید، دوست اند یول بی شه لید
 نهو مجی لر غمه نه صبرین یی حصاره بنم وویا نه
 دینیر خوا خلوسو نه دره ایم پر هیدلی سورکی
 لطیف هجیح و خشت تری سرغیو یی محاله بنم وویا نه

تہپ

دگران هېواد تپ ي پر زړه جوړه په نړۍ غور بڼي
خکله خندا نه کوم

زخمي زخمي ايم پټه خوله د زخمو درد چا لږه
کړي پي د آه نه کوم

د گل غورتۍ ي خون من حال په خوشبوي بيان کړي
خکله غوغا نه کوم

په هر هر گوړتۍ به دنړۍ ضد د هشت بزغېنم
خکله چو پتيا نه کوم

د ملک کجۍ ته د جنون ليلاپه ستره ککړ وښم
عشق د بل چا نه کوم

د ویر پر شمع سر کلونه پټي بېلانه پورت ښم
خکله غشا نه کوم

چې وي ماته د دواړو پايدو د خنځالي گنا ده

داسی چناہ نہ کم

دخلو اک پر لاکه مرم صبح چا تر غونبه نیسم

مجلسه سالانه

ترتیب و مال تبہیم خوگیان افغانستان دیوید

منك بر و نه كرم

پیر دین اور خاور و شہادت دنی سب آگتہ دہ

مجلسه دینی

دوسرہ وحشت پہ مقابل کی سترگی و سوم خشت

ملک علیہ رحمۃ

میاں شہتی کلونہ کرم منزلہ خیلو کی استقام

ملکہ مستیا نہ

دیر دہسی پہ سپہر دہوی شونہا چا و لی

فلا ميسك نه كرم

دلطف جان در رخ رغبت دخیل هجر غنیمت ده

مكة ودار الحرم

وسو جہدی

کہ کل و کہ اغزی و سر پا و سو جہدی
بلبل پر مکوتی خانگن بہنوار و زہدی

دسرا و کلویا ددی چی محتاج سو سوز گدازتہ
دشور پر ترانرا و وایلا و جغیبدی

خزان دسرا و دس پہ پی رختی باندی لاخلی
پر پیکلی دگلبن او دبب دیار و زہدی

ناپالم بونہ چوئی، پر لہر شدہ پی لمبی دی
موسم دبیاری دینست و غول و زہدی

خنکلی دی اول خجستی وچ لاندہ بہ پکی سوچی
چوغکہ کہ اکن و کہ توتیا و تپبیدی

ہر زہین بہد دھبلا دس و دینستہ غونیدی داغ ولید
دسون وحشت پر اور اعلیٰ ادنا و کربیدی

لوبدلی په قفس کې د پردی ملک وړیچنی رنځ کړي
 کډوال د سوز وړونو له سوځا وېر غښدی
 وېجاړ افغانستان سوږه جوړو ما کستونو
 جنت غوښدي هېواد مې د آسیا وښېدی
 دق وړخ انقلاب کړه غوږته ، ساه مې نه خښي
 داونښکېره دریاب کې زړه حصار لمبېدی
 لطیف دروب په چورتو کې پروم دی دنیای
 دغم په اند لښتو کې وار خطا وړ نلگېدی

راغبنتي لہڻي

لہڻي راغبنتي ٻه همت دی افغانان
غولاري ملڪ پاڪ ڪري لهيندڙ سرورستان

چڻا پر چوڻي نسا گونڊي پوي سوسي
قربانيا ن غچ اخلي دروس له قصا بانو

ديري سرورن پي شيندو بهر ملڪ زرخون سي
جلا د تنه ڪري ٻڙ دين غدا لانس

ترتور و خواو رولاند پي سوسي دي لا بنسون
برند پي حُرف، نيم خوا ڪري ظالمانو

دهر ڪو رو مخ ته جناز د غم پسته ده

باند پي پرتي دي مري پتي د مغلو سانو
ٻه ارما بجنه غبون کي پروت شهيد حُلي دي

لہڻي سرڪا سوسي ٻه سرور ويني د پيغلانو

درونده مالگری پی به ژوند خیفی جلا سوه
 نامرل دی ناستی سرتی سس بـ سالو کلان
 دی چل سوری که خبری که نا حـ خبری وه
 دیکتا توری ده دنا پوهو سـ زو و رانو
 قدرت د خرو او د غویی بشـ غوبل کر
 هر شوک غمجن کره پر چیانو او خلقیانو
 دانسان خورو دارې سرې، سړی پی منگولې
 دا حکومت دی د وحشیانو شره وېنانو
 تویک په خلک کې قاتلان شری له ملکه
 افغان بدله اخلي دخپلو شهیدانو
 د غرو او سمو مېړنیان سرون وړی دی
 خو بن من وگرې په ملا تر سوه د غازیانو
 دخپلو لک بیه ککری نه دی شه دی
 چې سرښندی، ملک خپلوی له بهرنیانو
 د لیکنی شوکه چې تپن لکه صخر ده
 لطیف مانغه باندي ژرو بلم دد بېمانو

احساس

نہ کی ہی رونہ سی چہ پڑنا احساس کرہم
چہ روینان لہ رونہ سبب احساس کرہم
تورہ ششپہ تہوں سو گھمچ بنکارہ سو
چہ فی پ دوریہ خہ خلا احساس کرہم
اوسنکی ہی ستوی سی پرخیل خان نہ پرہم
چہ دملک مینہ ہرپلا احساس کرہم
کرہم خیال ولس او ظاہر شاہ ملا مت
چہ آبادی داروپا احساس کرہم
مورہ او جاپان پہ یوہ ورخ چلوک سوو
خہ دہ چارہ چہ پرختیا احساس کرہم
وہ بیکاری واکمن عیشونہ کے
لستیہ دوخت پتی بر ملا احساس کرہم

خلکو برق نہ درلود لمبو تر ناست و ه

چي خراغان توله دنيا احساس ڪرم

پر خورو سپاره چا، چا موثر درلودی

چي هسڪ ته تلل دامر يڪا احساس ڪرم

خود به روسيانو ڪر نفوذ په سون ڪر

چي پسماني دظا هر شاه احساس ڪرم

خلق او پرچم يـپـ وروزل په روبرو

چي فوجي دڏوؤ شاه احساس ڪرم

دهبوله مينه مي بدن رب بڻ د وکي

چي د ملڪ پورو ملڪ سونو احساس ڪرم

خيل او پيروی غدار بر تل و غنـدم

يونيم مليوني چي شهداء احساس ڪرم

پر شهداء نثرانند ملاکری حـصـاسي

چي يـپـ پر سترگو کي نثر احساس ڪرم

چي په ماتم کي خوشحالی استني ڪري

وهر ته وده پيښم چي خندا احساس ڪرم

دجاهد، دتکيرونه جـسـل سـم

چي يـپـ ناره دلوئی الله احساس ڪرم

توبڪڻ پھ ڇنگڻ کي ناسوسن خاور و سائي
 چي دياتون اولس غنا احساس ڪرم
 پھ جھاد و پھ روس و ملڪه با ســـــو
 چي جنگڻ جڳڻ پھ رس غم و احساس ڪرم
 کہ خدائي ڪول هبط د به نه ڏيڻ لڳ سي
 چي اراده د خدای تعالیٰ احساس ڪرم
 زميني ڇيلو لڳ چي نه وڃي هر ڇھ تيار و
 د ڇيلو هيلو ني مگر تيا احساس ڪرم
 خبريني ي هيرو سي پھ غم کي دوب سم
 چي ڇيلو لڳ د بل هر چا احساس ڪرم
 لطيف بابي خوش بخت د بتول جهان سم
 چي ڇيلو لڳ د نيست و غم و احساس ڪرم

لوري

لوري خېرې د غاښيانو
لوري خبرې د شيدانو
لوري خبرې د تپيانو
لوري خبرې د بنديانو

لوري دغه چا خبرې
چې پړنا سوس او هېڅه جنگ کوي
چې خپل ګوزلې سترګې دي

لوري خبرې د حليانو

لورئى دهنه چا خبيري
چې سرښندندي پر ديني او خاوره
زړه سپاهيان وغورځويستو دى
لورئى خبيري د ناسميانو

لورئى دهنه چا خبيري
چې ميانان يې تر ملك جار سول
چې يې سره نه ښخ په ښكړ سول
لورئى خبيري د كوندليانو

لورئى دهنه چا خبيري
چې سره شت يې نا معلوم دى
چې زموږ هيلې د سبا دى
لورئى خبيري د كوندليانو

لورئى دهنه چا خبيري
چې خوب او خيال يې ولگني ده
په خاڅانې اسرو لگيا دي
لورئى خبيري د لوريانو

واورى د هغه چا خبرې
 چې قاتلان دى زمونږ د خلکو
 منگولې سرچې پر وينو زه مړه دى
 واورى خبرې د سړيانو

❖ ❖ ❖

واورى د هغه چا خبرې
 چې خپل اختيار وړاى پي نسته
 پدغلامى شړ وخت ولاړه دى
 واورى خبرې د خليفانو

❖ ❖ ❖

واورى د هغه چا خبرې
 چې لطيف جان مينې نغرت گم
 ملک پمپلوري پر بهرنيانو
 واورى خبرې د مړيانو

❖ ❖ ❖

خالي

سپڻ سو هڪي، ڪو ڪهول خالي سو
بـ لـ وڃڪرو دڻڻتا اوچول خالي سو

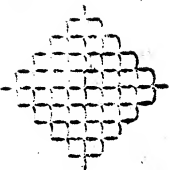
نـ سو خزان دي درويي؛ سو نـ سو
غـ اوڀاڀان مول غا تول خالي سو

دخميالو تني ترخا ورو لاند ي
بـ لـ سو آهي خول خالي سو

نـ اي د سرو پـه خاصو تنولي
د شاه حليم نيم مخي مول خالي سو

د مشر ڪش سسڪاري، دي ڪـ پڙي
د قدر منق تول تول خالي سو

پڻه مليو نه له خيل ملاڪه ڪڍه وال
 چي گنه تها توبه وٺن تون خالي سو
 گودري خيري خيال تون ٿي چود سول
 دملنگا نوره کي ڇڪول خالي سو
 چي خوشخبرو به اتن پير ڪا و
 دپ بج آواز هغه دول خالي سو
 حمون پير آسمان باندي تيار ٿي ڇيڙي
 سپنهي هلا سون ورک ٿي سپو خالي سو
 هيلي دملگ ٿي نيمه خواب ته دي
 دلطف جان نڪر غدر گول خالي سو

په اورمکوت

بل مې په زړه کې دغضب بمونه کوره
داور بخړکی دسوخا آهونه کوره
دناپالم بم مې پر گوگل دی لگېدلی
ژړه ولېبوته مې ژړین دودونه کوره
لوی او واره دسکرو توندې لولپه سو
په اورمکوت مې دتبر داغونه کوره
دگران هېواد واز مایینت ته بریالی یم
دخپلواکۍ دندرانې توپونه کوره
دسره وحشت ظلم به هر چېرې بیان کړم
دسترافغان په غم پرداز شعرونه کوره

دغم عسول يام غم تر نديم پيداسي
په غم لولې يا خنډه من دروخ گرون

زه د ويښ جن اولس په وړيو مي چي نه غېږم
د غم خپلو غم شريك حالو نه گرون

دا وړ لمبي لب په سترگه سي، سونو وگوم
د تو د مور وښکوي ساړه لارونه گرون

لطف چي ناوړم پر ترمه گوډه پړان سوره گوم
دلند وستړگي پير د لمبي يادونه چکرون

ولښتلی

زه د جانان د غښېنې ځای مل افغان یم

ځکه مین د خپل افغانستان یم

ناست پر تیارو کې پر ستوری شمېرم

د سبا ورون روڼا د بل آسمان یم

بهار، خزان، لټه، بڼه، ورځ، صسته، ښکاری

چې هیلمن د لښتني، بوښستان یم

نږدې صوبو، د اسیو، د بل په لاس دی

فکري، اسیر، ځکه پر تړل جهان یم

مغنی، وروڼه، ځای، راتړ، داسې، وایي

روسیان به لښتني، پوه به دي، بلان یم

مظلم تر لوند بربيتوب سوي دی
واوه پير کړينو د خداي قرآن يسم

چې ظالموله سلجې بې شغوري
والهي دين به خود پير وان يسم

د بدي يونتوري خونسته پکې
په دې کتاب باوري بې گمان يسم

وياړم پخپل دين چې وياړلي او ستم
شکر دی خدا يه چې ټينگ مسلمان يسم

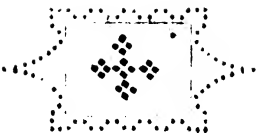
يقين لرم دجا هد په قوت
پای به بری گوتي په دې ايان يسم
کړوال دخپل هېواد وټک لستم
مهرباني ته اړه دلوي رحمان يسم

هر شخړه چې غولم امریکا په وکه
زه دخپل ملک پير ياد وځم پښان يسم

بې گندهاره به مسکين او خولم
زه دخاليو شخص د مياشتې بي خان يسم

تر شخړم کالم چې بې ملک خپلو اک بې
بېرته به خپل ملک ته دوېژند روان يسم

سرامن اوښکې چې آلم د ژوند سې
 پېر دېسي ثواب لوند کړېر ان يم
 لطيف د خپلو ستړگو خيال زخمي کړم
 د ياد پر غشو فريادي مشرگان يم

جنون

دهيو ٻار عشق کي جنون نه ڏي نونجه ڏي

پر ڏي عشق کي زو مجنون نه ڏي نونجه ڏي

چي ايلانه کي د خاوري پر سگسگسي

داد خيال او ياد گهروني نه ڏي نونجه ڏي

لږه توب کي د زغريني خاور عشق ڏي

را ته هک پک ايلانون نه ڏي نونجه ڏي

چي بربخيله ملکه ژوند سببا ڪونه

خا دلبر عمر لهندون نه ڏي نونجه ڏي

خسکي والي ته کوه بلر پر غرو مبتونجه

داد گرانه ملکه يون نه ڏي نونجه ڏي

دخپلواک بابا پیرله باندې چا پیل بډم

دامې وړاندې پرون نه دی نوڅه دی

داد سره اودس یرغل وټچې کډوال سوم

بی هېواده ترخ ژوند ونه دی نوڅه دی

افغانې غېټه هر وخت غلامي غندي

د روسیانو داغیر کون نه دی نوڅه دی

خپلواکي ته ترستړتې زړه رسپا هی یم

باتر زړه مې په پاڅون نه دی نوڅه دی

په توده وینه اودس له ملکه با سم

داد نن ورځ او بېستون نه دی نوڅه دی

اسیرتوب ته زوږ لږ ورو ورو حالت یې

د بېلګلګر څخه خلاص کون نه دی نوڅه دی

توږ شپه ځان ختم یې کړل اوڅیر ی

د انسان د سبارون نه دی نوڅه دی

ځای په وینو شفق سور د هسل بېکار یې

په زخمو کې زړه کلکون نه دی نوڅه دی

د روغې برجه مې ورته تش نشی

په پوهې خورې لږ مونه دی نوڅه دی

آوار په اندېښنو دخپل ولس لسم
سړي ايني پښ شكونه دي نوخړي

د شهيد وار تاخو نو بيا نگر لسم
په سړي ننگ يې هو صوف نړۍ نوخړ دي

بهار د سړۍ پر پير گل تر بلبل رنځر کم
بڼې د حسن يې زرخون نه کي نوخړ يې

په ژړا يې بڼې د ميني بهار کړي
په سړه ميني کي بدلون نه دي نوخړ دي

کدو والتوب لطيف بابي يې کس رنجي کړم
په بېلتون يې حاکم خو نه دي نوخړ دي

اول

په تلور داسه طبيه ما اور واخيست

ايره نه يم دمسكور دنگ ي تور واخيست

پر دېسې تر اور بډيره ده په سوخم

دغوبڼن زړه گي حصول ي تور سكور واخيست

تو د خيگر ي وپر د ي اور ته ټينگ کړي

دهېواد په پياک ي تن لږ خړ زور واخيست

د خپل خاور ي لېوښتو ته جهاد حق دي

ماجنون وېا کښ کام پر بل لور واخيست

د جهاد لښته سزا د سوخېدو ده

په سوخاي دا تهمت د پېور واخيست

بينه سون، بينه سون جي ڪلهوڙا ڀر ٻيلتون ڪرڻ ۾

ڇي پر مينه دهبوڙي ڀر دانور واهيست

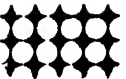
پورو رکي دڇيل خاوري ڊليدو ڏي ۾
دلو کي خدا جي خبري خيالي ڊيڊه پورو ۾
خست

صلاحه نسته دهبوڙا تنگ ۾ي بيا ٿم سو

انتظار ورتي تازو اوري ۾ نور واهيست

مون ۾و پلاو روتول دوستان لطيف ربيع ڪري

انگازو ۾ي دمعزوه هر دم شور واهيست

دخاوري پاښين

مينه دگران هېواد ده زور په زور پي سوم اند پښين
لشه دچام كه نشي د بېلتانه كرم غم چين
د سپېر وځا وري يم سپېر مجنون ليلاد شه كوم
خا ليلاد افغانستان ده يم د خا وړي كې ميين
چي په تهمت د خا وړي مړم نه چي كړه مړ تا تله
د خپل هېواد په غېږ كې خوږ يم سزاو د هيله من
چي پي د ميني پېر زانگړو كې دي خا پوځ د كړي
ورځ تر قيا مته به د داسې وښيي يم اړسا نجين
پر دي هېواد كه وي جنت چندان نه دي پكار
خا احساس ته دي دوبرخه پي د خپل ملك يم شوق من

احساس جي وڃي ڏي ڇي پرڏهس پر ڪر وڌو رندو، ڪرم
 ڪنه بيهه به بي پروا وای د سِر د وڌ ڪو شڪن
 د خاور و خول د خاور و تاج ي د هبور د پر سِر د ي
 شاه د جهان يم په خيال و خول د خيل ملڪ يم بنا د من
 په زور د قدرت ڪه پا جهان ناز ڪري، زمانا زده خاور و
 دور و پي اڻ ڪر ز ي د خيل ملڪ پر پام پي تي يم واکن
 گهڻي اوز، پيڻي د ي بل و اخل خا خيال د ي خا و ي
 حُما لن و ڪه د هبور د په يا د و ياد يم شش تن
 د خيل بهو غشي ي ولي چي سپر د ي گل و پيڻم
 ب. خيل ڪلهنه ي وستر ڪو ته ڪلون د ي اغزن
 ڪه سنڌي پاڻ ڪ د ي ڪه کورين پاڻ ڪ د ي دنيو پاڻ ڪ د ي خچي ڪه
 حُما يا د بهري د بنا ڏسته هبور د ڪلهن ي اڻ چمن
 دنيو پاڻ ڪ هير پچ ڪه ي د و ب ڪري خيال د ملڪ ي پاڻ ي
 په اوڀر د ده ساه يم دار غند در و د سا ڪني لامبور زن
 خا د و بهري غنڌي پوزو د ي د خيل قوم په مينه
 نه شمع غري د دنيو پاڻ ڪ دسياسي انجمن
 چي خا د ملڪ و چا پرتوب غلوي، و چا پرتوب غلوي
 لطيف باي يم د سرو سپينر نيڪيلا ڳاڙو د نبمن

سوحېښم

په فرياد، فرياد خونې ورو ورو پيلېږم
ياد د چا دى چې دادوس په سوحېښم
خه راوسوه چې آلام قرار چې نسته
چې دى دم په خوب او وليښه نه صبرېږم
روڼې او ښکې چې پرمخ د دواو تسکين مې
ناعلامه کون چې غوندې ژر پېښم
لکه اوښکه د فنا پر ليمو دروسم
دنړۍ ونا معلوم گرېوان ته لورېږم
په لندو سترگو سفر د دى نړۍ کوم
چې شخړخت به خپل سرحد ته ورسېږم
لندى عمر پيرانمان ارمان تېرېږي
دير دېس ژوند ونه په شپه ورځ نرېوېږي

سٹجوبنر داوس ہی پر ملک اور دی
پہ ہریم دیندہ پہ سرکے ویشل کیم

یوہیم ، یوہیم ملک چا لورتی لورتی ورسو
چا لولہشت لولہشت سورنی لولہشت با نڈ سور

زہ می سوسی دود ساہ می ترخولہ خبری
دس محلویہ کیف پوہیم چہ بنائیم

دسپرو خاوریہ غبن کی ایر خونیں ہم
دھواد دشم پہ پنبو کی بد بنجہ ہم

چي لمبي بلي تانه د انقلاب وکي
په غځاد آزادي پياوړه جوړلېږم

پرسینه می دھیرا دیاد و نر بل دی
لطیف جان لکھ پتہ بانڈا دھیرا

جيني افغانان

گران هېواد مې نښن يادېږي
په ياد وې زه پاره پاره بڼي
سره غورځکه مې ټول ځان سو
د خيالو پر او لمسه بڼي
خيال دخاورې مې سټ کړو مټي
مغز او زړه مې پر سو خېږي
څوک به ښاد د پردې ملک وي
چې له خپل ملکه بېلېږي
امريکا ته را کډه وال سوم
شپه او ورځ ده سبا کيږي
ستړگي زغموم هر لور ته
افغانان را معلومېږي

حَيِّی حَيِّی لِی۔ لی بایک
 شاوخوا نثر دی او سسپیری
 دخاریو شو ملک لی ههبری دی
 دیر دی په ملک نا نری
 پخل عیش و نوش اخته دی
 پخل رواج حیئی پاتسیری
 په بارون او د سکو کب
 شرابونه چنسل کیری
 فی مختازده، لی گلهانزاده
 سکون او روین سونه تاویری
 ناموزون لی حرکات دی
 موزیکونی ته رقصیری
 پلنی ... په بنورو کیری
 دهنر فن په شرمیری
 لی جهاد په یاد لی خلک
 لی پیران ملک پیرا کیری
 دیونیم ملیون شیدان
 په ماتم کب هوسیری

چچ دا غول مردم به کله
پخيل خيل او شر پوه پري

ورځني پيني چچ وښم
درد او سوز مې نوز يا تېري

بوفايدي و هم بوغاري
دچا سر نه په خلا سپري

خان ته وایم هرڅه هېر کړه
بيا مې مغر و تخنډ بڼي
آرامې او سوده لسته

چې خون من زړه مې خون پري
دځيک انکار مې بل دی
شعري طبعه پس تپ پري

چې مې ذهن ته خيال راسی
دملک يا دستري تصور پري
عجب خيال مې دی لیدل

چچ هېرادي خپلواک پري
به جهاد مې لوی باور دی

خدایونو دا خوب به مې خبري

د خیال کی ہمدردی

پہلو و درو مجاہد تن من مہربانی

دھبہ لاد شمعہ چمکے بل و یک
دلطف خیال پری لاکہ پری

مہربانی ہمارے لیے اللہ کے ہمارے ہمارے

وہاں ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے

وہاں ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے

وہاں ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے

وہاں ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے

وہاں ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے

وہاں ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے

وہاں ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے

وہاں ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے

وہاں ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے

وہاں ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے

وہاں ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے

وہاں ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے

وہاں ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے ہمارے

جذبہ

سوز اور گداز محبت زور و نغمہ دہ

پہ زیر و بزم مجا در لعل حشیہ دہ
دغم جنگب و رن دی دغم اظہار کرم

دغم آواز مجا دغم جذبہ دہ
محشر شریکہ مجا دقت رین دی
درد کراں او ویر بول گدہ دہ

غمگین یا در نہ پیکر کپیون دی
ذهنی الہام مجا دغم قصہ دہ
آہ دھواد مجا تر تر لہ را خیزی

پہ دجہ فساد مجا سینہ تودہ
تو پانی سوئی بہ اوں جگہ لہ پری
زیر مجا سکرو تہ خیال مجا لبہ دہ
پہ غم لہ پری پہ غم رو پا د کری

دغم خالغ دی دغم پلستہ دہ

برساری مینه هم هر شوک ستایی

چی پا که خار ره می معشوقه ده

دبا بر جان روحی محمول یم

دخا ور که مینه می دبرینه ده

دشهیدانو غیج به تریا و اخلسم

دخوبن من زو می دافصله ده

انسان و اثر فی زوهر عادت دی

دمار کیستانو وحشی جوله ده

مخالصین خیل چارماری کاندی

دسرور و سیانو دافصله ده

چی دلیکنی نوک فی پیرزو بیخ کرم

دلایکو الانو دغه بدلله ده

دسنگه لا گلو غننه لسی کم

دلیکنی جنگ می دروس جگره ده

رک ری دذهن می لیکوالی کری

هرو وینا می په وینوس ده

لطیف هر خه ته رو بنان نظر کرم

سینه می پا که لکه بنیدینه ده

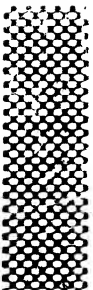
نځړې شریکی

نځړې شریکی چې ویرتصان دی
ویرد هېواد دی ویرد افغان دی
چې لورته لورته مو مبارک سوي
ځکه ویران مو افغانستان دی
کلي کورونه په تم اولر سوه
چې پر لیدلې روسي اولان دی
خاص اولمولم په اورس ښکار سوه
په وینو لږ ښه ښار و ښایان دی
د شاه خلمیو سښي غاړ غاړ دی
د سرو کولیو ښاندي باران دی
بـ گناه مري شاوخوا کپړي
بـ لـ پوښتي چپه انسان دی

حُويَن د مروي سر ټمبڼه وايي
 هره شېبه موشه پيدايو حويلي دي
 د هر چا گران او غريز مرسوي
 په ويړلي لپا هر کوږ پرېشان دي
 لکه چغلو کی سررونه پيري سو
 رو بل سوبه، سرتارزان دي
 خیر خوا سوي لوی اوراړه دي
 باندې بناد سوي هر گورستان دي
 پر مسجدونو نو بت نه کيږي
 چي ورنه مري هر آن دي
 مړي سي غسل جنازه جوړه
 دهد پري ولورته روان دي
 ملايان ناست دي ختمونه کيږي
 د کور انگرېس وري ميدان دي
 ساندې بوغاري وي زنا في
 په غېږ کي ټينگ يي تگيه قرآن دي
 بې دواو تسکينه يي سترگي شوې
 وځ د ماتم ده، زما فغان دي

هزاره زهر پری لالی پی لسته
 پيغم پی خیری دغم گرمون دی
 دسر پورنی فی ساد اخیستی
 چی پر اغلی روسی تریان دی
 کبری، ناری دیا دودا روبرو
 به لڑ پیدلی تاریک آسمان دی
 فی شوک، بگ اوری نه هسک خبری
 فی خبر پاته نتو له جهان دی
 غم جهان خپله یو بل تپوس کرکی
 دغم مجلس دمرو بیان دی
 دشلم قرن روسی وحشت دی
 په پناه سوی هر مسلمان دی
 دگور اکیانو مشن غداره!
 داغدار پی دی دستاروان دی
 چی هماد پال خیل و روس تر و فنی
 دنن چنگیزی که نجیب خادی
 خیل تبرونه فی چپار ماری کره
 نوک دروسو، خنی و جدا دی

بدن جي وييلي ٻي درد و غم سسر
 ويرد اولس جي دڙو سوهان دي
 ترخو له جي خبر جي د غم دود و نه
 ٻي روسي اوري جي چيلگر سريان دي
 بخوري خريڪي جي ٻي غور جنگ دي
 ٻي درد جي ليک دانشمعي ديوان دي
 لطيف جي ليکم رنبتين حال و ايسم
 آشنائير ولور و د غم داستان دي

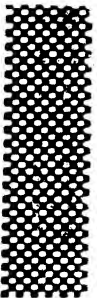

ژوندون نه دی

پیرې بسې څه کیف وکان د ژوندون نه دی
پردی کور، کلی، مکان د ژوندون نه دی
مړ، ژوندی د خپلې خاورې پخوګ ستلین ویک
بی خیل ملکه هر جهان د ژوندون نه دی
غیرې دگران افغانستان د مشق زانګو ده
پاکستان او هندوستان د ژوندون نه دی
امریکا که جرمني یا فلامنه ویک
که یورپ ویک که لبنان د ژوندون نه دی
د خپل شین آسمان په هیله ژوندون کاندېم
د بل چا ځکه آسمان د ژوندون نه دی

چولاوه دتندی، تیری پاییدال بنسه
 دبل چا سیوری سایان دروندونه دی
 په جگړو پور کسترلی خوند وړ ویک
 مفت حاصل سپره میدا دروندونه دی
 چا په وینو دینکونو ککر نه وی
 اغزن خرچست بیابان دروندون نه دی
 دبیل اوله زه گلخار زخمي کړی
 بیګانه بن او بوستان دروندونه دی
 ارغنداو جنتي محله د مېورو ده
 غیر گلبن او گلستان دروندونه دی
 کندهار چې کوم رابا د لطیف ژبند سم
 په سرو سټکو لوند کړیوان دروندونه دی

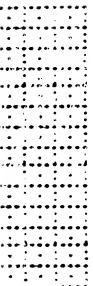

مجموعہ

زمانہ کہ محبِ سرِ اُدھیلا د بولی
 پہ دیکھینہ می تباہ او بر باد بولی
 دیلا حاضرون می غیب نہ دینا دہ
 کہ مجنون پہ بدہ ستر گہ ناسنا د بولی
 خلک خیلہ لبونی دی ملک فی ہب دی
 امریکا د تمدن بنیاد بولی
 چپ پہ گران افغانستان کی بنی خور وہ
 دلتہ راغلہ پہ ویلغیر کی حُنا د بولی
 چپ موی سترگی د پردی ہبلا خیر خون
 فقیران بہ دا ہبلا خود آباد بولی

۱۱۱) د امریکا د خیرات مرسدہ چپ د بول و زول و مسکنی و گروہ مرسدہ کوئی،

د شيدانو څرگند قرباني سونځي پيروا د ځي
 درو سيا نو مظلالم نا بېداد ببولي
 غلږه نه ايزېدم دهېچا مفت خوږو ته
 لينستون زړه مې مفت خوړي لوي فضا بولي
 پريستش به د خاږ پوڅو دور شوكړ
 پړوا نسته كه ناحق مې خوياد ببولي
 بېل نه سم الوتاي خپل ملك تر ټارم
 په خندا مې بنديوان د صياد ببولي
 ډېر زړه ډك هېواد د وستان ربا نځه وياړي
 د هېواد په درد وپوه مې استاد ببولي
 د هېواد د معشوقې سترگې چې ستايم
 د ذهني اغوړ محصول مې سواد ببولي
 په سلگيو لطيف خپل نازين وښم
 د زړه سرې سلسله د خپل ياد ببولي

توره جي ليکڪن جي ده داورس وحشت به ليڪم
 شعور شا عري کي ڪم خوبين زوهارن به صبرين ڪم
 واک اوڇوآڪ جي نسته جي تي توره وائي لکينئي
 غنڊم غلڀيان تر توري ڪي تين ورتي ڪينهنهين ڪم
 ڪران هيواد به روس تي اسين پڻ ڪي نه ڀڄي ڪم ڇوڏيندي
 ڪله خاصوش غويندي به پردي ملڪ جي اوسين ڪي
 داد اور لڄي به تر هغه وخته وي بـسـلي
 خوشي جي ڪيلو آڪ هيواد ته بيش ورسينين ڪي
 سمنڊ ڏروندي ڪي جي ڪي ڪي ڪي ڪي ڪي ڪي ڪي ڪي
 لطيف جان يون ڪم ڪله ڪي بل اور ڪي ڪي ڪي ڪي

خوابدي

چي غنڊل به د غلام وه

سړ روښيان به وه خرابدي

پر چميان به وه خرابدي

او خلقيان به وه خرابدي

***

هېواد پال بهر چي چا ستايل

جباران به وه خرابدي

پر چميان به وه خرابدي

او خلقيان به وه خرابدي

***

چي آدم خپلو اكي غوښته

شيطانان به وه خواږدې

سره روښيان برون خواږدې

پرچميان به وه خواږدې

❖ ❖ ❖

چي مظلوم پر يورته لاسول

ظالمان به وه خواږدې

پرچميان به وه خواږدې

او خلقيان به وه خواږدې

❖ ❖ ❖

چي دين تبليغ به پيل سو

مارکسيستان به وه خواږدې

سره روښيان برون خواږدې

پرچميان به وه خواږدې

❖ ❖ ❖

چي صفت چا در رسول ګر

لښيان به وه خواږدې

سره روښيان به وه خواږدې

پرچميان به وه خواږدې

ابراھیم ڀڳي بہ ڇا ڀاڌڪر

نرو دان بہ وه خوابدی

پرڇڻيان بہ وه خوابدی

او خلقيان بہ وه خوابدی

~*~

جاهد ڇڻي پر جگر سس

دبھنان بہ وه خوابدی

پرڇڻيان بہ وه خوابدی

او خلقيان بہ وه خوابدی

~*~

ڇڻي ويا رهن بجاهد سستائي

ڀڳتن بہ وه خوابدی

پرڇڻيان بہ وه خوابدی

او خلقيان بہ وه خوابدی

~*~

ڇڻي خلقي فرمان ناچل سس

سسو خولن بہ وه خوابدی

پرڇڻيان بہ وه خوابدی

او خلقيان بہ وه خوابدی

چي چاڻبه ويل لويديڻ ته

خٽيجيان به وه خوابدي

سره روسيان به وه خوابدي

او خلقيان به وه خوابدي

✽ ✽ ✽

چي روسي دوست نه ماڻجا

لمو جلدن به وه خوابدي

پرچميان به وه خوابدي

او خلقيان به وه خوابدي

✽ ✽ ✽

چي بيگ پر بدوياد سو

ملڪ پلوران به وه خوابدي

پرچميان به وه خوابدي

او خلقيان به وه خوابدي

✽ ✽ ✽

پرچا سورس چي چا نغرين ڪم

خانيان به وه خوابدي

پرچميان به وه خوابدي

او خلقيان به وه خوابدي

دغوي لي قدرت چا نه شو

خلكلين به وه خوابدي

پرچميان به وه خوابدي

او خلقيان به وه خوابدي

❖ ❖ ❖

سړي خورچي به چاغندل

شزمنان به وه خوابدي

پرچميان به وه خوابدي

او خلقيان به وه خوابدي

❖ ❖ ❖

دبشر دفاع چي چا کړم

قاتلاني به وه خوابدي

پرچميان به وه خوابدي

او خلقيان به وه خوابدي

❖ ❖ ❖

ورود و دل چمپه به حکوم سل

سره وحشيان به وه خوابدي

پرچميان به وه خوابدي

او خلقيان به وه خوابدي

دماينونوشه ښکارت ته

بملالان به وه خوا بدي

سره روسيان به وه خوا بدي

پرچميان به وه خوا بدي

❖ ❖ ❖

چي روسيان به سپک نوم ياد سول

نورگرن به وه خوا بدي

پرچميان به وه خوا بدي

او خلقيان به وه خوا بدي

❖ ❖ ❖

آواز ه سوه روسيان وختي

که چو اگيان به وه خوا بدي

پرچميان به وه خوا بدي

او خلقيان به وه خوا بدي

❖ ❖ ❖

سورښکرتجي کنه کپر سوه

کيو بيايان به وه خوا بدي

پرچميان به وه خوا بدي

او خلقيان به وه خوا بدي

خيلو اک بهنڀ چي به اوچت سو

غلامان به وه خوابدي

پرچميان به وه خوابدي

او خلقيان به وه خوابدي

چي لطيف بنڪيلا لکڻ نندل

چاليو سان به وه خوابدي

پرچميان به وه خوابدي

او خلقيان به وه خوابدي

پرويندو

د روس خسرو پر پټه وينو رنگ دی د رنگين پروينو
مخيلو وينو پابند ي رنگ يوخ سره سپين به وينو
چي د ازل پر شمع سوخو، خيلو لي لستو و
د زياتي د پتنگانو مو جين په وينو
د خيل الويل په اور کباب افغان اولس کو پړنو
وړ کو پړلي په کوړو کې مونږ وړين په وينو
افغانستان مو د رحې حصې سولوتې لوتې وړل^ن
هر کوړو بيار سو که لرگين پکې خاورين په وينو
کوختي، مانوي سو پچپه بيا بولد و زړتې سو
که کانکر بستې وه که سيمي هم تو برين به وينو

داولس ویني موداري و هي پر نگه، آسمان
 تپ، زبرد دارو تکو هر ماشين به وينو
 پهر سنگر سود نيكونو تازه وينې پرفي
 چپا و غلگين، بيا يو غلگين، نن بيا غلگين پهر وينو
 په هره پلنه د زمان نعوښ کړي، کور تلي
 په غم پيدا يو که و غم ته يوتعين په وينو
 پرخپلواک لاس و حشوتو نو پري و غورېداي
 تياره ما بنام جي که سهار دي، هم ما پښين پهر وينو
 روحي غله راغله په مرستيال خپلو غلوي لورې کړي
 هڅو کړي پهر وينو رنگ که خان دي که مسکين پهر وينو
 که هېواد پال و که ملک پلور و که سر سپين ترخو شين
 که درواغجن و که ميتحوال و هم رښتين په وينو
 دا حور بېدلي خور او لس چپه لاسته حلال سو
 زنده ي په غاړه، درندي تنا وړې پښين پهر وينو
 چپا سوه که ولا و پړدي سيمو ته پناه لستوي
 د خو پيسو غوږ ته ترملا، کلي خور جين پهر وينو
 که پيسول، گېنه وه که خستا کيس جوړ و د واده
 خپل او پړدي چور کړي د غاړو لوښکين په وينو

دلا سو گوتی سو پي پیري د خیال و در حلسو
 گوئی پر وینو د گوتی، اھیل نگین به وینو
 ذریہ خیالو اک سو پر ولامہ کوی اللہ مو مل دی
 کہ نن پر محبت باندي بوج پرتی دی ډبر سنگین پر وینو
 لطیف دھیچا پلوی نہ یم پلو محب وینو
 ببلہ اللہ ہی وھر شخص ته سو یقین به وینو

بڼخېړنۍ

پل پر پل باندې احمد دی شهیدان پکې بڼخېړنۍ
شاه حلیان پکې بڼخېړنۍ
ټول هېواد مو هدیره سو

هر وړخ قبرونه جوړوي قبر کن بکاره نه سو
جنازي پکې تېرېږي قبرستان پرقل نه سو
سړې تنخي دسره کفن دی افغانان پکې بڼخېړنۍ
شاه حلیان پکې بڼخېړنۍ
ټول هېواد مو هدیره سو

په گولپو غلبیل سوی خپکرونه یی غار غار دی
 دخپل دین، خاور یی په مینه تر نیایسته هېواد نثار دی
 د مور چلو یا د کار سوی با تو لاند پکې بنخسېږي
 شاه خلمیان پکې بنخسېږي
 توتل هېواد مو هدیره سو

هره کرپه وینو رنگ دی تانه ویني پر سرتا دي
 د شپلو لور د دروڅه لور وانی سړي چینی دي
 نذرانه دپاکې خاور یی لوی کوڅیان پکې خسېږي
 شاه خلمیان پکې بنخسېږي
 توتل هېواد مو هدیره سو

د هېواد خاور یی لوی کرځي، تر ستر پلپلپه غېږ کي
 ننګ ناموس تر پړ سوزلی دي یی شپږ نه پلکه غېږ کي
 د موریت چي با ند یی گران دی، هغه گران پکې بنخسېږي
 شاه خلمیان پکې بنخسېږي
 توتل هېواد مو هدیره سو

د غلیم مقابلې ته، ننگیالی را سپارېدلې
 دروسیاغو و تېری ته جنگیالی راپارېدلې
 جگړه مل دپاکې خاورې، اتلان پکې ښخېږي
 شاه خلمیان پکې ښخېږي
 ټول هېواد مو هدیره سو

لوس اوښي جلاد تنه، په دښتو نړۍ میلته دی
 پټه مایو نږه باندې چاړدي، تور کلان بانگې مله دي
 ملک مو ټول پر بوسپوښ دی مومنان پکې ښخېږي
 شاه خلمیان پکې ښخېږي
 ټول هېواد مو هدیره سو

د سروغو پيرونه کړي خلق، پرچم که يې بادار دی
 ټول اولس پر غم لولې، پر نازل روښي ښامال دی
 روښي دام سياست دی بړ دښان پکې ښخېږي
 شاه خلمیان پکې ښخېږي
 ټول هېواد مو هدیره سو

د کلو کلو عقدې ږدي، د قدرت استغاده ده
 په اعلام او قتل عام کې خمون تاوان دروس غليده ده
 بړسياد تهست ويل دی مسلمان پکې ښخېږي
 شاه حليان پکې ښخېږي
 ټول هېواد موهديږي سو

دهېواد وځپلو اکی ته دي په مينه روزل سمي
 په گناه د داسې ميني لېسـرونه کو تل موري
 تر وهلو لاندې مړه دي مظلومان پکې ښخېږي
 شاه حليان پکې ښخېږي
 ټول هېواد موهديږي سو

هر گړی په اند پښمن سم چي يې خپل بل لاسپا د سي
 دوست آشنا چي شهيدان سو چي ليا دي هرنامرادي
 نيمه خوا، حوا ښوونکی دی چي حليان پکې ښخېږي
 شاه حليان پکې ښخېږي
 ټول هېواد موهديږي سو

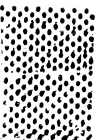
د چو تر نو پيه غلبه کي د وېب د ځان او د جهان سم
 لطيف جان په وېش او راڅ پر حال د دونا افتخاستاسم
 ذهني قبري ديوان سم، سورجان پکې بنخسېږي
 شاه خلمايان پکې بنخسېږي
 ټول هېواد يې هدیره سو

الوى اور وريته

په ورو ورو باندي ويلي پيم لکه شمع
د بليتون په اوږد سوځي پيم لکه شمع
وړيت الوى مې ټول بدن لکه کباب دى
جيز غا الوغ و ندي و پي پيم لکه شمع
سره سکر و نه مې د زړه فريادي نه ده
په سوره لور خو شمع لپرم لکه شمع
تود بخورکى په مستى په نڅا حُر نځي
د سړ او په توغبن غورځي پيم لکه شمع
اور مې ولخيست سره لمبه مې توپاني ده
چې د د روضن نه يم سره کي پيم لکه شمع
په له خاورې به مې اوږد زړه تل پيل وي
تود حېکړې نه سر پي پيم لکه شمع

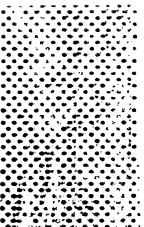
شدافي جي کوکلي دھڻوادياد ڪري
 راتہ ڪران يا دتہ لک ڀڻم لک شمع
 چي جي ملڪ پہ رويي بمو باندي وسو
 ڪڍوال وسمو چي ڪڍڻم لک شمع
 ھڻواديوسو، خاوره وسو، زو پہ وسو
 دسو ڇلوني بہر ڀڻم لک شمع
 زہ او ملڪ چي پوي سو ڇڻو بيل پہ سو ڇو
 پہ سو ڇا سو ڇا ند، گڏ ڀڻم لک شمع
 چي جي اور دميني نہ وي ايہ ڪڍڻم
 دھڻواديہ اور وصل ڀڻم لک شمع
 پاڪ خديہ داد اور لبي سر پہ مہ ڪري
 ڪنہہ بيا دملڪ ھڻر ڀڻم لک شمع
 سمنڊ غورندي لطيف پہ اور کي پا ڀڻم
 اور جي سو ڇي پہ پا ڀڻم لک شمع

خه دي ؟

مغزی خریکی ی زنجری نه دی شه دي
یکې نقش شهید وگری نه دي شه دي
پر دماغ ی هدیره دهېواد جوړه
یکې ښخ بېگناه مړی نه دي شه دي
په سروچی امانت د خاوری سساقی
د نیکم په نوم پیاوړی نه دي شه دي
چی حلیان د دین او ملک په تور حلال سول
روس سرو نه وړی کړی نه دي شه دي
چی په آه ی هسک خبر کړی ساه کسان م
خوځېمن زیری ی وروړی نه دي شه دي
خا د زړه شفق ی ولید په ژړا سوري
د آسمان وړېځې خړې نه دي شه دي
چی عطا ی پر ولسي کړ ما بد بخت ته
د فلک برخې نیمگړې نه دي شه دي

پښني چا وډلی پرېږدي ملکو چي گڼبت کړي
 که وړان موستو مان سترگی نه دي خړدي
 چي ذهني اسير خپل ملک لرونکي نه سم
 پروتا وخت خيبري پري نه دي څه دي
 چي د روڼو سهل په لټه به خور لم — کورم
 وليني شپې ي سبا کړي نه دي څه دي
 شپه او ورځ ي په سرو نښکون زړه ي سسولې
 په ژبا ي سترگي شوروکي نه دي څه دي
 د شلم قرن تويان لطيف ژور — لی
 درد بدل ي ټول غوري نه دي خړدي

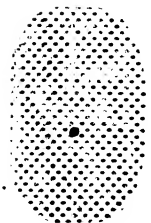

ښکاري

پرلند وليمو چې اوبښکې روښې ښکاري
سترگې سرې مې دشرا بويي پالي ښکاري
شراب خه کړم پر دېسې مد هوش سرشار کړم
د ساقې ياد مې د ملک ميخا وړ ښکاري
د زړه نسيم مې په ورو ورو پېر مخ بهېږي
بتلاب غوښدې د سوحلو قطري ښکاري
د تن رک مې د ملک په ارمان ژاړي
لوند کړېوان مې د آرام تسملي ښکاري
د ماشوم نشه بېلتون د مور او پلار ده
زما د زړه څخه دارنگه قصه مې ښکاري
لوی سړي يم کنه مابه کړای بوغسارې
پسته خوله مې له گونگله سوري ښکاري

فوله تا گرانه هېواد ته ورنه د ون تر پيڅ دی
 ستا په غيښه کې د خوبه ژوند مزي بڼه کارې
 ستا د ناز روزل مې هېڅ وخت نه هېرېږي
 که زه زخله مې په مخکې فتنې بڼه کارې
 د خاړو پوڅو په وښو کې په لاس ورېم
 په زانگو کې مې د مینې څپې بڼه کارې
 سوري تللی دی نشه، نشه غمگین لېم
 تر معنورې د بېلتون تر لاسه بڼه کارې
 د هېواد په مینه وگ د زړه سسا غوړېم
 د لطيف تر خيال خوا وکړېم نشي بڼه کارې

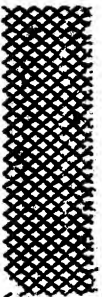

هينبتيا

مايڊا خيالي الهام سڀي
راته راد ملڪ پيغام سڀي
چي راياد افغانستان سڀي
روح جي خوڻن زړه مي آلام سڀي
په هغه دم جي له خنولي څه
راجاري د ياد علام سڀي
د خپل خاوري په هينبتيا سڀي
راپه راياد جي خاص او عام سڀي
د جهاد غم خورند واخله
مدني چيچي غلام سڀي
سنگ پيرن هر وڻي مظلوم تبخ سڀي
د ظالمو دالا غلام سڀي

نه ايبه دم تويک پس عئله
 چر سسنگر جي خاي مدام سجي
 خو هيواد جي خيلو اک نه کمر
 دجنگوز به دولم سسجي
 چي شهيد دياک مورچل سسم
 چي جي هلته سبک تمام سجي
 چي په غيبنه کي د خفا وري
 جي تنه پته مدام سسي
 سوبه خاده ملڪ جي خيل دي
 د خيلو اک قوم دا انعام سجي
 وٺين احساس ته د سرتپرو
 هر پير دي بنگلار ناڪام سجي
 هيواد پال مين د ملڪ سسم
 چي جي عشق په روس بدنام سجي
 د بند يا نف شور چي واورم
 زره محبت به دولم سجي
 چي غوغا محبت خوله ووزري
 خيلو اک بزم پيڪي اعلام سجي

د خلقيا نولت او کوب ته
شخې مورې يې مات انځام سېه
د ګو ټلو انځور ګی يې —
د سيد دستر چکوي رسام يې
لطيف خپل په هنر جذبې نس
زړه يې د ووب پر خون مقام سېه

غوريان

وگړان افغانستان ته سر وړسيان راغلي دي
په خوی او په خصلت سر قاتلان راغلي دي
دلور په نوک خیرل کړي د سولگ پر کونل کړي
شیدان مولوی ولام سوه چي خوسان راغلي دي

دروس بڼچي په وینو د یونیم ملیون شهیدانو
په توپ، راکت، سمبال سره مارکستان راغلي دي

اولس فی راتبا ه کړی هر لودني پس تي دي
ککړي لپ پکې سوي جلا دان راغلي دي
خوانان د خپلواک په تهمت شپه ورځ حلا لپړي
دوینو توپیدو ته قصا بان راغلي دي
دنبکل په هوډ مخون پلارني، مېنه غوري غصیځي
دستر و همېدا د چالو د بنه نان راغلي دي

که خان و که مسکین رڼت ظلم لاندې غوږل سول
د شور ~~کور~~ و تا نه غوا غوريان راغلي دي

پوښوالو پر سيا بان دنځهي زړوړ ويني بهر پري
 افغان اولس تار مل سوچي خلقيا راغلي دي
 حوران موړل کيږي چې سور لور سر و پيل سو
 به وينو کړوندي سوچي پر چميان راغلي دي
 چې خپل سکنی ورون دوستاواشناکي په چل ژغورفي
 دسوړ او دس په مرسته غداران راغلي دي
 چې خاوره د خالو پر خوږه روڼو نو روڼ ته سپاري
 دمارکس، لينن، په گټه ملک پلوران راغلي دي
 ببرک اناهيته ده که کشتي نڅي ده که نجيب دي
 روڼي و حشت روزلي غلامان راغلي دي
 د روس پر تانک سپاره د دوشنبې څه راستلاروس
 مرگي ته د افغان دروس مريان راغلي دي
 ميني چې د اسلام وه په لک کوڅو چارمايي ځکه
 غچوال د مسلمانو تنزان ريان راغلي دي
 بي شمېره افغان په زور زياتي له ملکه پيل سو
 خپل کور سو ځيني پاته جباران راغلي دي
 لطيف ابراهيم غوندي په کدوړل تنور کي پاييم
 پر دېس سوم چې مې ملک ته نورو دان راغلي دي

لاوحي

بنخ بي ترخوله پيه وينورنگ لاوحي
د زسره پهرنگ بي د زړه رنگ لاوحي
گوگل بي رېږ دي د حآن تپله سولم
غمگين بيان بي په غورخنگ لاوحي
خوشحال خنگ چچا د مغول زېږ خوبا کر
له پښتونخوا مغلوب اورنگ لاوحي
شعري جند به چچا مضامين لتوي
غور مضمون حينا د جنگ لاوحي
چچا اورم کړنچا د شهيد په تورو
د غازي نوم پر خنگ پر خنگ لاوحي
وياړه مضرومي دميوڼه د بنسټه ده
خچي اولن د مات غونگ لاوحي
دايوب خان غازي د توري له خوب
بريا اوسو به يې له شرنک لاوحي

ڪلهوالتوب

ڪلهوالتوب شه ڪيف و کان درونديون نه دي
اسيرتوب هم دخيلواک ثرونديغورگن نه دي
زهر کومتلئ سستري سري چي شوک کهل وئ
دش کاهند آرام دارينکو خلاصون نه دي
چي تهاوتوني دغيرت چي ونه ويند
خيالورخيال چي د فکرياخون نه دي
چي پرملاک چي سسري لمبي داورس بل دي
پرمکوتتا چي ولي زهر خيگرخون نه دي
کلهلاب چي دکلبني پير ويچار سو
په نظرمي هورپري بني زرخون نه دي
چي خيل وورد سسرواوسينيوير دروزني
دادنق عصمر شينين انبتون نه دي

ارمانجن د پرمخ تللی پښتونخوا یم
لاره مه ولېر چې خوی ېا پښتون نه دی

د خوږې خاورې څه لېرې چې اوسېږم
څوک دې نه ولېي چې دا خوږ لېرې

اوله چې پرېږدو ملڪو گډم
چا ويل چې د خپل خاورې لټونډی

خايلافغانستان دی ليلافه کوم
روغ دی ولېي چې دا عشق د مجنون دی

د مړ او چور لاربان دی سړی کي مجنون یم
دا د کړن هېواد جادو او فسون نه دی

زړه ې خاوره پر ېا زړه هېواد زړېنېد یم
پر يوه مينه زړه بڼه دوه کون نه دی

د روسيانو گډه وړک خوږ نه هسک شي
پر وړکچي پټه روښان سبا وړنه دی

دلطف زهني آسمان روښان نېسکلر پېږي
په خپل اک ستور ولاړ وړېا هېو منون نه دی

❖ ❖

نیمه خوا

داسیلی ددکم توپان ده

چې ځوانان یې نیمه خوا کړه

دروسیانو خزان، راغلی

ویرې کلان یې نیمه خوا کړه

دجگر پېر دای خدیو ته

پر پیر وروړوي سموي کليپانې

دبلجک و غوندی سرو نه

دپوستان یې نیمه خوا کړه

بن سوځلی په بودی
دخوښی رڼو نه نسته
پر ښاخلو خاموش نرنګېږي
بلبلان يې نیمه خواکړه

❖ ❖ ❖

نړۍ کوتلی غوښتی پنځي
هوسونه پکې چاودي
ګلدسته ترې جوړه نه سوه
په ارمان يې نیمه خواکړه

❖ ❖ ❖

مېړې وچې سوېا دونو
د خوړو خلک يې نسته
د ګلونو زيار او هڅه
د باغوان يې نیمه خواکړه

❖ ❖ ❖

رلینې وسوې دنيا لګيو
زړغونې يې هیلې نه سوې
د سبا ورځې راتلنه
د افغان يې نیمه خواکړه

نه غا ټول سرخ روپه لوی سو
نه شینکی سو شېلې غرونه
ټول هېواد مو وځای پرې موی

د بښت ، بیا بان یې نیمه خوا کړه

✽ ✽ ✽

سوړ ظالم بې خدا یه راغلی
خدای پرېسته اولس وژنځي
هن لوبښت مو هدیدو ده

با ایمان یې نیمه خوا کړه

✽ ✽ ✽

میوند وال پخوا شهید سو
دوی شفیق جسد ورک
فیض محمد وژنځی کړي

مشران یې نیمه خوا کړه

✽ ✽ ✽

چې کوچنیان خولې کلس سې
عسکری ته په زور جلب سې
مړ ژوندی یې نا معلوم سې

کشان یې نیمه خوا کړه

کور او کلی موویران سو
کنډواله افغانستان سو
لحدونه په آباد سو

باتولان یې نیمه خواکړه

***

نازولی یې شیدان دی
وړاړې بورې ساندي وايي
دادوستی دسره اودس ده

شاه حُلمیان یې نیمه خواکړه

***

مسلمان او هېواد پال یې
په دې تور ژوندی بنځ کړي
دهېواد او دین په مینه

مینان یې نیمه خواکړه

***

د خواېزه ملکه شرلی
پر ترخو ملکونو گړځي
لطیف غوندې خوږېدلی

شاعران یې نیمه خواکړه

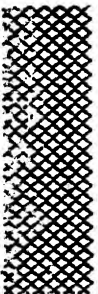
برخورد

عجیب وخت دی او عجیبه زمرسانه ده
خوب او خیال دی که رښتینی افسانه ده
که نکات که سرسپایه ده که خیالات دی
دو پیغمبر په نوم پیسی، غله، دانه ده
خمون د ملک دو دی خوارو باندې، لاسا سولې
امریکا مسکین ولس ته خزانه ده
د خیرات په پیسو کانونو کي عیشونه
ددې حای هره شېبه یې مستانه ده
د خپل قوم او خپلو خلکو شه بهر د دی
د خپل ملک مخه نفرت یې لښانه ده
خپل ښایسته افغانستان یې فراموش کړ
کور او کلی یې شلراب او میخانه ده

بمباري موهرة ترة او ورثه سوسو
 غس لو سسمه سور و بجا به دامانه ده
 لوبتي لوبتي سور هولا كنده واله سوي
 كه چمن دي، كه كلبي كه كلخانه ده
 دروي بنكله گير غل اندي بنمن نه كره
 بپر وادى چي توله ملك سور يرانه ده
 دكوندو يانوز و راور و بر و سال يي هبى دى
 خيرات خود و نتره جبر ته لوبه بسانه ده
 كاشكى لوبه پخيل شهيدا اولس غمگين و لى
 حيف! ددى كه والو تلى خندان نه ده
 امريكا ته چي كدوال هر چه را غلى
 داتيا فيعه و هبه و خيل خانه ده
 دخيل و ران ملك نوم في پلك سوله مغنچه
 امريكا را بدي كولى خانه ده
 ننه نخي سوهانه بندي سوه، في شوك سر دى
 حله خويند و دشمن ق غريب يارانه ده
 في كوتيل و هل خورلي د خلتقيانو
 في كاتابه كوى يونگى بند بخانه ده

نه بي خان گيره كند و كي د عذاب سو
فېر تن نيكول سوي مېخ ، پانه ده
فېر خويند مغلوم هېواد ول مرگ سو
فېر كړه د چورتو پرنه نكاسه ده
لطيف وليدل شيدان غليل خپل و
د پستلن زړه اچي مخې ستانه ده

بویہ

کہ ہمارا دریا ندی گلن دی
ملاک پالنے درتہ بویہ
کہ د خاوری اصل زوی
جاری نہ درتہ بویہ

چو لیدہ لہ پستنی زده کے
سر بلے پہ حیکر داغ سہ
کہ وصلت د لبیا غوا رکب
سو حید نہ درتہ بویہ

که خاموشی د تیارو نه یې
غمه شریک دروینښتای سه
په تل د شمع — چې ژاړه

ویلېدنه د تته بویه

❖ ❖ ❖

عقیده که تینگه سساقې
په ادیانوځان خبره کړه
د قرآن په معنایا پوه سه

دین پوهنه د تته بویه

❖ ❖ ❖

که زبور دی که تورات دی
که انجیل دی که قرآن دی
دلوی خدای په کتابونو

لوست، وینه در تته بویه

❖ ❖ ❖

آسمان ځکه څنگه خلق سو
شاوځواته نقطه رو کړه
د خالق قسدرت ته خبر سه

خلقې مننه در تته بویه

چې اشرف و مخلوقات يې
باشعورد ځاينات يې
دجهان او حُصان په باب دی

پېژندنه درته بـوـيـه

❖ ❖ ❖

په رښتيا که مسلمان يې
پيروي که داسلام يې
په زړه خوله داسې وييږه

دالورونه درته بـوـيـه

❖ ❖ ❖

چې سړاک دچاپل نه يې
افغان يې مسلم بـسـاـتـوـنـ
دنیکونو وړيا چې ساتي

سـلـوـرـنـه درته بـوـيـه

❖ ❖ ❖

شکرو ځانه افغانه
ازلي چې خپل ملک خوی يې
دخپل ښک تارنځ له پانغو

خـبـړـنـه درته بـوـيـه

چي دچا خپل واک خوراک نه وي
دين دنياسي وي خرابه
دغلام اولس له شنناخته

بېلېدنه درته بويه

❖ ❖ ❖

ککړی سوبه را نيسي
سوداگر که مسېرفي يې
که خپل واک تيا توبی غواړي
سر نښندنه درته بويه

❖ ❖ ❖

دملک پلور مقربا بلي ته
توپک و اچې و او بز و ته
سره اورس له خوا وړي باسه

پاڅېدنه درته بويه

❖ ❖ ❖

که د قوم په مينه مست يې
که رښتيا افغان پرست يې
په خوار زلر اولس خبر شه

گروېښه درته بويه

لطیف خیل در خیل چکال
هواد پال که خان ته وایی
دیجار ملک و دانستیه
کپی نه درته بویه

ملي تځ

پرهرونه چې رنځ نه رسول، خودشور پرېږي
د نفاق مالګې ورو، ورو باندۀ ودرېږي

د درد ورو او رنځورنوخه فغان ګرم
دارو نسته ملي رنځ چې نه جوړېږي
چولۀ د لږ تر خپل منځ په جنگ اخته يږي
پر ګڼې موده پر د وپه تونګ غولېږي

په سلاح يوبل بېبال ګرو سړو او سپينو
د افغان د مرګ، بانډ باندۀې تود بښي

د افغان زوی مړي پرواد بېګانه شه
د ختيځ، لويديځ مړي، باندۀې خوڅېږي

روسته! دادۀې شهر آفت پر موبز نازل کړ
چې افغان د افغان ورو د مرګ ته پلرېږي

د خدای پاردی د انسان قدر لږ وکړي
انسان دوستو ته خطاب دی که پوهېږي

آتش دان مورتول هېواد سو په بهه — وڼ

لوی، واره، وچ، اولانده پکې سوڅېږي

غراو سمه په سگړو توډ او برابسل ده

د خپل بل او دلې باندې بلېږي

سرې لېږي دي بېگناه پکې بېرېان سوه

ستې سړي په لېرو غونډې بنگارېږي

تور هډونه په محکوتې قدر تو سړي

د ابش دې ولې غوښی کبابېږي

د دڼو گولیو شلیک د آوازو دې

پیر نازک بدن دخوار افغان لکېږي

کنډواله سوه د مظلوم اولس ستايتوبی نارینه

په برکتې زېد بېنا کلي نږېږي

کور او کلی که خاودین که توبریستن و

لوتې لوتې سوه، سوڅېږي او گډېږي

چې بزرغېږم تود دودان په ترخوله خېژکي

مغزکې طبعه په دې شعوړ په شعې تخنېږي

تا ویرتا و سوځم لطیف بابی خوراد کوم

په گوگل کې په دننه زړه کړېږي

یوسی

غیر تمہوں افغانا نو سسرو یوسی
د میر ویش احمد بجیا نو سسری

کہر بنسیتا مود خیلواک ہبلو د نیامت دی
بیرا یوسی پہ بیرو کی کہا سرت دی
نفاق ویش او تجریہ د مملکت دی
برو خطہ خیر نی سٹاہ حملیا نو سسری

پیکہ عاق و او رس منج تہ بھیرول کھیری
چی یولاس نہ سو کھیلو دہ پھیلوا کپری
پہ دیا پوسہ سہ گون، کھول مویرا د پچی
عالمی خلکو او پوہا نو سسرو یوسی

یوسی یوسی چي موملک له بشکېله خلاص سي
زړه په زړه سي چي د زړه مومل اخلاص سي
په اخلاص به ملت خلاص له سره قصاص سي
نژدې لېري با تورانوسه یوسی

یوسی یوسی یو موخو اک یو مو اختیار کړي
په یو لاس به له خپل ملک ډرک اغیار کړي
یو څه به یو مولو زیو مو کفتمار کړي
تیتا پرک قوي مشرانوسه یوسی

یوسی یوسی خپل ویران هېواد ته خیر سي
د پلار مړو ویتیم اولاد ته خیر سي
مومنانو د اورس و خیر سي
هېواد پالو غلزی را نوسه یوسی

ټول هېواد مو هدین ملو لاندې باندې
پر هر کور، کلی و پېري د غم ستاندې
لا ترکه به د مړو کافي روم کاندې
خو به د لو مظلومانوسه یوسی

صکرجیان دزنل آهنگه انتظار دی
روختی اوینکجه فی مزلانی بن خسلردی
به چیغار و اوین غسار و ناسلردی
ستر تر تیر و غچ و لالتی و سوسوی

باخبرد و لاری و بوردیه احوال سس
دسرت و روان و کون و یان و غم و ستیال سس
دزخی نره له درد و فی خسر یال سس
ای خن و غم و مهر یان و سوسوی

که سیتوزد نیکویر شانی قدیم کری
یرغلک به پرگوند و دیر تسلیم کری
کاه و لانی به به خیل ملک کی بیا مقیم کری
دز و لانی و ملک یان و سوسوی

سز و سبان او گو و اکلیان به فی قیاه سس
دز و خیل و آک اولس ته به رسول سس
دافغان به خیل قدرت شان او جلا سس
باغرت و قهر و مان و سوسوی

چي لښکر د سره اور پس له ملاکه ورک سسي
نوم نښان ورک به د لور او سوتک سسي
ترقي به د افغان اولس چا بک سسي
د افغان قوم خير خواهانو سره يو سسي

چي سوتره پا که فضا د پښتو نغو را سسي
سره جوړ به افغانان خپلو کي بسا سسي
مخ دې پرته د اور پس اولمريکا سسي
خدای پرستو مسلمانانو سره يو سسي

داوچا رهبر د به بېرته چکستان سسي
د خپل کورنۍ پتي خلاوند به بيا باغوان سسي
په رېږوږ به خاموشان بېرته وړيان سسي
غځپيلو بلبلانو سره يو سسي

اتحاد غورځوم لطيف بابي نارې كې كرم
لوی الله ته ننوټي او جگړې كې كرم
خواست دگران افغانستان دخپلواكي كرم

خوښدو، وروڼو، باايمانو سره يو سسي

زخمي بزغ

پرزو زخمي يم بزغ ي په وينو
ترانځ كړه له دې ناولينو
خان داولس ي وېشلي خوړلي دي
په وينو رنگ كړم خون د ستېبينو
په جگړه بوخت يو خپلو كې قتل
دا دروه او چيل دي د سرو لسپينو
پخپلو وينو افغانان رنگ سول
فكري افسوس يم د دې رنگينو
باتور خورانان موسو توږي خاور كې
افغانان وژني توښك د بې دينو

ليکهنی مې د واده دی د ولد و بږو
حال باندې لیکم د نازنینو

ښکې مې غورځي بخښکی غونډې
بدلون ته بولي قوم درنښتینو

اور د ککړل مې په ورو ورو سوي
په یاد توپیرم د آتش پینو

سپیلنی کله م د ښایسته و
لطیف غفیل ته کوم غم د غلکینو

پارلېلی

هسک کسات را نڅه اغلی د ژوند ون څه سا
نصیبه چې شمه د کلف هېواد بېلتون څه سا
غم ترې رسو اوله پر دېس بې ملکه
وړځي، میاشتي، اونۍ نه دي دا کروڼ څه سا
ملک پر ملک خيې وهم د ځکې چې غوښدي
د پېر د وختېر منډه لې په لړم وړه څه سا
زخمي زړه د خپل والا همت پېر وړ یم
پېر هر ځای همدا سبب سو شواځي څه سا
پېر وړانسته که ځکه وړک پر ملک وگرځم
د نړۍ طواف د ملکه څه سويون څه سا
سربېر کښته نړیوال غځېش ته نه ځکړم
لوړې هیلې د افغانستان لمسون څه سا

د لیل الخافون ی غېږه ده د مینې
 د خاړو پوڅو پړو شونو لړۍ مجنون
 پر هغه تپا تپولی مسم چې ژوند یې لکړ
 د هیواد د عشقه نسته هېڅ خلاصون
 با خبره! دا ورس مختور نـ وکړ
 افغانی پاڅون بیری داوښتون
 ایل به نه سم وختیځ، لویځ ښکېلاک نه
 چې پر مغربي خپلواکه ده لیک مضمون
 موزنی خاوره اسیره آرام څه کـ مـ
 پارېدلی شوخ زوی چې سوښتون
 د لیکنی سزان او لاس په غزل بوخت یم
 ځکه پورت دی اندېښمن سر پر ننگون
 دروېښ مارد ظلم تـ لافـ کړم
 په مظلوم بزغ درد بېدلی دی کاکون
 هره بې کرۍ ښکېلاک قدر ته رسولا کړم
 مست خلص یم انساني ژوند دی غېږون
 د بابا اوله ښکولطیف خپلواک یم
 یا غیتوب دی لورنده د ننی پر وځم

سيليح

سڀي، دنه جي ٻه يون هيله صبر ٻيري
دخيلو اکي، در شهوار خي جي جوهر ٻيري
سمندري کوئل جي، يور خاڻاڪي منلي
که ٻه لڪو خاڻاڪي باران لههسک اور ٻيري
د رحمت خاڻاڪي که دخيلو اک نه وڃي غوار م
سڀي داني جي پراھيل نه نه اور ٻيري
د مرغلو منع سي سور ي پھڻان زخمي سي
د سڀيلاک ٻيري جي اسير تر تر رڻ ٿيس ٻيري
د خيل آسمان باران ته خاريه ويڙھي ڪري م
ترڪن جهان جي پڻيتي خاڻاڪي خوش ٻيري
داور تيل ته ٻه تلاءِ بن دخيلو اکي، حـم
تجربه کاره لامبوزن کله دود ٻيري

خړې سپېرې دې چا وېدلې او ستونزې
 د سپېرې غوندې چې شونې پرې نه راټولېږي
 دخپلواکۍ په تمنا مسزلۍ ونه کړېه
 خدايې وېرې پس اخير د ملک ټک تر رسېږي
 چې د شهولو په لټه ترېم شهولو پرېه موم
 پوهېږم پاي به مې دامرل ترسره کيږي
 هيله مې پاي به اوږې، ننگه، آسمان کې
 په روح اوړينه مې سوه گډه وروځيږي
 دنړۍ بحر لاندې باندې تلکاني کرم
 دهېڅ قدرت زور ته مې ساه نه تسليمېږي
 روح مې غښتل سوه که بحر کړه وال تېرسو
 پېر مې نسته که مې ژوند پر دود تېرېږي
 لطيف بابې چوپړ پېرېخ باندې اخيستی
 د توپانوفېه گڼسته پور تر کړکېږېږي

چاودی

کدو ولا خشکه کودتہ ولا تہی چہ مانی نہ چاودی
خالی خای نستہ پہ قول گل مونی نہ چاودی
پہناو کیو کو چنیانو لاس اولینی پیری سوی
هلو ریشیندلی د بازیریو مانی نہ چاودی
نیچی ستی د کو چنیانو مون مانو نستہ
ولہ سپر خہ سو د ورو نازک تنو نہ چاودی
پیر غرو، رغو نو او صحر او و کجا کہری پرتی دی
شوگ دی خبر تچی بی را پوتہ کری فامو نہ چاودی
پلاستیکی عینکی نہ بینکاری مانی نو غونند
چی سی پرتستگر د ماشمو دید نو نہ چاودی
بینکلی مخور دی د بجو پہ بد رنگ مسو خلی
چی لب سیرینی، رنگ ناختون او شتر چاوی

نیم غ سوځلی چې ټپي ټپي هڅوک نه پېژني
دېرند وپېغلو د بڼایسته ژوندان مانو نه چا ودي
لیکل په بېره باندې کېږي سواد څنگه زده کړي؟
چې د وېرو پر ښکلو کوټو قلمونه چا ودي
کوچنیان چې ومومي خوږې غواړي چې ژر یې وخوري
په وچو خولو کې د ښې وړلو چاکلېتونه چا ودي
ځکه، آسمان مو په دودانو د باروت پوښلی
پر مظلوم قوم د ظالمانو تندرونه چا ودي
سرو ملحدانو غوښته نسل د افغان تباہ کړي
پس بچپاره اولس په شپه ورځ او انونه چا ودي
کور دې خراب سه ظالم روسه! داپه مونږ څه کوي!
پر ټول هېواد مو توغندي او راګټونه چا ودي
د ستالین پلان دی چې برېښیف او ګورېچوف تعقیب کړي
د بشر دوست په نوم مو ویلي بشرونه چا ودي
پر ککړۍ یې نیویوتک وکړې د مینځې یوسئ
د مسلمان او هېوادپال اولس سرونه چا ودي
په لکونه دي په کروړه وروڼه دیوان پرڅه دی
په بېګناه وګړو دک دک نرنه چا ودي

دخپلواک فکر خښتنان په توپ کې الوند وي

پربند يوانو بوعزه سوي خنځير و نه چاودي

پرستو غوښو، کلکې لښتې اوسو پټې مات سوي

شکنجو ته ټينگ دي، د ټينکا نوښد نور چاودي

په مليونو خلک مومړه سوه په روسي ظلمونو

په هدير وکې د شيدانو مړه قبر و نه چاودي

نسونه خيري کړي بمونه پکې کښېن دي اورن

د مجاهد په نوم يې دوه پلا خيکرونه چاودي

چې دوست آشنا يې کړي راپورته باندې وژوبل يې

داسپيرانو شيدانو جسدونه چاودي

په شپږ شيدان پخپل لباس کې يې کفنه ښخ سول

د کالو تر مېني ته د خواړو کميسونه چاودي

مخکې غلبېل دي په بمونو کښت کړنه نسته

د دودۍ لوز ته د غمخو تش ډاگونه چاودي

کوټۍ، ماڼۍ وې که کوډلې وې و بجاړې سولې

د کور و عدې ته د افغان اولس کورونه چاودي

خرېکې د تنې تر پاني دي و حشرونه غندي

د لطيف جان بابې په مغز کې چکونه چاودي

دایه وینوچی لیری دی داخوک دی
 چیرندیانوچی ویشتی دی داخوک دی
 چیروسی سیکلگرتی خیل هوادوال ورتی
 چیرپه سرچال تیروتلی دی داخوک دی
 چیردشورکودتات قتل عام کری
 چیرپه شوم خوک غولبدلی دی داخوک دی
 محمود بنسبت دملک غمگین نه دی داوایی
 غمور وچی خپلی دی داخوک دی
 هوسونه بی دنهرونوخته خالی دی
 بی خوبنیو غمبدلی دی داخوک دی

په ڪورونونان زول موشيدان سول
 چي ٺپ ويني بهيدي دي داشوڪ دي
 مجاهد چي داخلان په نامه گيرسي
 چي ٺپ رس ويني چسپلي دي داشوڪي
 ديني خاڻي به قبرون کي چي منڇ سي
 چي به وين لبيدي دي داشوڪ دي
 دبابا پر خيلو اک پل چي شهيد پل جن دي
 بدي لاره کي چي تللي دي داشوڪ دي
 په هواري مغلون مان تور ته پتي ته سول
 چي به نوي پکي الورتي دي داشوڪ دي
 دمنصور ورونه خيلو اک نڪر ته جان سول
 چي به غارو حريد لي دي داشوڪ دي
 هدير چي يويلا هواري چي سي بيا د کي
 چي چستي ٺي تانک غوبلي دي داشوڪ دي
 به تيارو کي چي دلمر انتظار سسي
 په سپاه چال کي چي لوبدي دي داشوڪ دي
 غسبي سور چي لسي گل سوي خولي ٺي پتي
 به غارو کي چي مندو لي دي داشوڪ دي

چي به منڃ کي بي شيورين نراهن حلال سول
 دا حال نه چي ايد لي دي داڌوڪڻ دي
 چي دلوي الله ونوم ته روسان رهن دي
 ٽڪي پونه چي ويلي دي داڌوڪڻ دي
 دانگنخل او پوچ او ده چا وخلق او سري
 چي به سڀڪا ونوم يا ديبلي دي داڌوڪڻ دي
 به رهندان کي خلك ناست دي بي پونيندن
 بي گناه چي خوردلي دي داڌوڪڻ دي
 به خلقي سوکرنان کي خولپ سوچي ماتي
 چي غائبونه نهن ڦٽلي دي داڌوڪڻ دي
 چي نوکان نهن پنه امبورن دي خستلي
 عذابونه چي کاللي دي داڌوڪڻ دي
 غوڻيه کلاه سوه اقل ته آخ نه ڪاري
 چي دردونه نهن غملي دي داڌوڪڻ دي
 چي به شفق ورور نهن ڦٽن غمندن داڌوڪڻ دي
 به ڪوٽڪو چي کوٽلي دي داڌوڪڻ دي
 لوليپ، کباب، الوهي، ههويکي پيانه
 چي بويه او وسوخلي دي داڌوڪڻ دي

په راکتوي تاتولي ويجار سوي
چې کورني نرېدلي دي داڅوک دي
چې دخپل خوايزه هېواده څخه بېل دي
که ولاړان چې تپېدلي دي داڅوک دي
په خېمو کې خيالور افغانان ژوند کړي
چې له خپل ملکه شرلي دي داڅوک دي
کوچنی مومنان کله لت ته پټينگ سي
چې بې وسه ژرېدلي دي داڅوک دي
نه کالي نه يې دودۍ نه يې درملسته
دا که وال چې کرېدلي دي داڅوک دي
لطيف جان بابی زړه سواند دافغان قوم ټيم
چې ليکنی مې پرکړي دي داڅوک دي

فصل پنجم

په لاسونو او پاڼو کې د پوهانو د وينا په سمبولیکه توګه د افغانستان د تاريخي، کلتوري او ملي ارزښتونو بيان کول.

ناری

لویه خدایه! پر افغانستان روڼیا کړې
توره شپه دخپل ملګر په لمر سبا کړې
نوراني ورځ چې وي ستاله فیضه ده
په روڼیا نه خمون د ملک تیاره بېلا کړې
پر آسمان زخمي وینې پاش کـــم
د شفق سره سیالي بس ل پخـــلا کړې
چې پر د بس پر هنر ښکاري په مرهم سي
برخه وال چې په کم روڼ بې دوا کړې
د افغان له وینو سره د روحي تبخ جوړ کړ
د ظلمت کښتۍ چپه دسري دنیا کړې
چې منګولې یې خمون په وینو سرې دي
سره لېون د سرو وړسیا نویو پناه کړې
خلق، پوځیم خمون په لګو خلک وژلې
دین، دنیا د انسان ګټو ور خطا کړې

چي رهنبري پاك اولس ته دسيبي ڪري
 شهرنده داغلامان دسوي بلا ڪري
 چي حقوق يي د مظلومن پايال ڪري
 ظالمان په درد غم خيل مبتلا ڪري
 چي اولس يي ترو حشمت لاندې غوڀل ڪر
 ڪو خراب ، د خور ، غويي وار د غوا ڪري
 چي په هر ڪور کي يي يو ، دوع ، دري وڌلي
 ستر وار بيرگ ، نجيب ، اناهيستا ڪري
 چي تخون ملڪ ته بربادي لولي خدايه!
 که ختيځ وي که لويديځ پلان يي رسوا ڪري
 چي بدخوا خلک سي وڍک ابن به آلام سو
 مملکت موله ناپاڪو خه صفا ڪري
 ناز پرچا و ڪري پلرونه يي شيدان دي
 په خطاي نانييتجان رالوي آغسا ڪري
 داو ، تسکين موسي تخون د وډو وډو
 چي زهر پري په وگ زهر يي تسلا ڪري
 چي بډي که سرتور سوي ، بېنول دحي
 ڪو زنده ي ، زنده ي پر پناه کي خوند ستا ڪري

چې بنديان د سړ او د سړ له بنده خلاص سي
دو لچيکو، زړو لنډو خاموش شونو شونو کلا کړي

چې د خپل هېواد له لېرې، لېرې بند دي
لوېر خدایر! بنديان خلاص له سايې پيا کړي

چې د گران افغانستان د بهنمان شنه کړي
غزون والو ته بېرې خپل ور عطا کړي

چې پخپل وطن سړو او زړو تار مار کړي
د کز وړو لاس په برخه غښتلتيا کړي

چې خادم سم د سپړه خاورې هېواد خپل
نصيه ي ورکړه نډله اهر لیکلا کړي

چې ورځنې د خاورې پوځي په ودر شونکي
راپر برخه پاکه خاوره يو تل بيا کړي

سو خېدو ته ي سون دا ده د بېلگې لگړو
احساسات ي د بدن لکه برېښنا کړي

خا د زړه رځنې خړيکي شنه کاندې
راپور د زړه حاجات لويه سولا کړي

لوېر خدایر! ملک خپل واک اوله آبله کړي
دلطف باني قبوله داد و عطا کړي

رشاعر چا پسری شعری غونہلی

۱- تالندہ او برہنسنا

۲- جکر

۳- کراو او نادرین

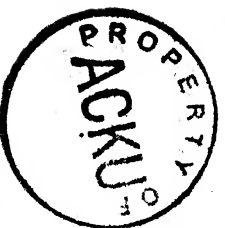
۴- سونگا اورینکت

۵- یادگار

چاپ تہ تیار

دخپراکی سوخات

۱۶۸

د امان کتاب له غیرونو څخه